

X 893C

J55

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

אתה יי אלהינו מלך העולם
 קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמין ;
 (ואמר שדק חומר)

חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה ודלא
 בערתיה להוי בטיל וחשיב כעפרא דארעא

ביום יד חסר ד שלות יבטל פלס חסרת ויאמר

כל חמירא דאיכא ברשותי
 דחזיתיה ודלא חזיתיה :
 דבערתיה ודלא בערתיה
 להוי בטיל וחשיב כעפרא
 דארעא

X893C
J55
v.11

סימן לסדר של פסח

קִדְּשׁ

וְרַחֵץ

כִּרְפֵּס יַחֵץ

מַגִּיד

רַחֲצָה

מוֹצִיא מִצָּה

מְרוֹר

כוֹרֵךְ

שֶׁלַחַן עוֹרֵךְ

צִפּוֹן

בֵּרַךְ

הִלֵּל נִרְצָה

קִדְּשׁ

יֵאמַר קִדּוּשׁ: (חֵם מִלְּבַשְׁתַּי יִתְחַל) יוֹם
הַשְּׁשִׁי

יום הששי ויכלו השמים

והארץ וכל צבאם ויכלו להים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך להים את יום השביעי ויקרא אתו כי בן שבת מכל מלאכתו אשר ברא להים לעשות :

(ובחול יתחיל)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו - ב - במצותך ותתן לנו יי אלהינו באהבה - - -

(שבתות ומוצאי) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון אר

(שבת סוף) את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא

קדש הזה זמן חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליצירת

מנוחים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (שבת)

ונקדש קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו בריך אתה יי

נ קדש (שבת) ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והציענו לזמן הזה

(במוצאי שבת)

(במולאי שבת קודם שיאמר שהחיינו יאמר כנמשך)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדוש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי מששת ימי המעשה בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה קדשת והבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה יי המבדיל בין קדוש לקדוש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

יטול ידיו בלא ברכה

**ורחץ
כרפס
יחץ
מגיד**

יקח כרפס וטובלו בחומץ ויכרך

ב"א אתה בורא פרי האדמה יי

יקח המצה האמצעית ויבצלנה לשנים וישים חציה תחת לאפיקוחן וחציה השנית ישים בין שתי ימות

יאמר הפתה כנמשך

הוא

לחמא דא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים פל
דכפין ייתי ויכול כל דצריך ייתי ויפסח השתא הכא
לשתא דאתיא בארעא דישרל השתא הכא עבדי לשנה
דאתיא בארעא דישראל בני חורין :

מה

נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל
הלילות אין אנו מטבלין אפילו פעם אחת
והלילה הזה שתי פעמים שבכל הלילות אנו
אוכלין חמץ או מצה והלילה הזה פלו מצה שבכל הלילות
אנו אוכלין שאר ירקנות והלילה הזה מרור שבכל הלילות
אנו אוכלין ושותין בין יושבין ובין מסובין והלילה הזה פלנו
מסובין

עבדים

היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי אלהינו
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה ואלו לא
הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו
ממצרים הרי אנו ובנינו ובני בנותינו משועבדים היינו לפרעה

במצרים ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים
את המצוה עלינו לספר ביציאת מצרים וכל המרבה
לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח :

מעשה

ברבי אלעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר
בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון
שהיו מסובין בבני ברק ויהיו מספרין
ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית :

אמר

רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה
ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילה עד
שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור את
יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך וימי חייך הימים כל ימי
חייך הלילות וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה כל ימי
חייך להביא לימות המשיח :

ברוך

המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו
ישראל ברוך הוא כנגד ארבעה פנים דברה
תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד רתם
ואחד שאינו יודע לשאל :

חכם

מה הוא אומר מה העדיות והחקים והמשפטים
אשר צוה יי אלהינו אתכם אף אתה אמור

לו כהלכות הפסח אין מִפְטִירִין אחר הפסח אִפִּיקוּמִן :

רשע
מה הוא אומר : מה העבודה הזאת לכם
לכם ולא לו . ולפי שהוציא את עצמו מן
הכלל כפר בעיקר . אף אמה הקהה ארת
שענו . ואמר לו בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים לי ולא
לו . ואלו היה שם לא היה נגאל :

תם
מה הוא אומר : מה זאת ואמרת אליו בחזק יד
הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים

וישאינו
יודע לשל . את פתח לו . שנאמר והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
יי לי בצאתי ממצרים . יכול מראש חדש
תלמוד לומר ביום ההוא . אי ביום ההוא יכול מבעוד יום :
תלמוד לומר בעבור זה . בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה
שמצה ומרור מונחים לפניך :

מתחלה
עבדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו
קרבתנו המקום לעבודתו . שנאמר
ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
יי אלהי ישראל . בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם . תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים :
ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו

בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבֶּה אֶת זֶרְעוֹ וְאַתֶּן לוֹ אֶת יִצְחָק וְאַתֶּן
 לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וְאַתֶּן לְעֵשָׂו אֶת הָר שְׁעִיר :
 לְרִשְׁתָּ אֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם :

בְּרוּךְ

שֹׁמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מַחֲשֵׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁאָמַר
 לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר —
 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָהָם יְדוּעַ תִּדְעַ כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
 וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת רִגְזִי אֲשֶׁר —
 יַעֲבִדוּ דָן אֲנִכִּי וְאַחֲרָי פֶּן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל

שֶׁעֲמִידָה לְאַבְוִיתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עֲמַד עָלֵינוּ לְפַלְתֵּינוּ
 אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְפַלּוֹתֵינוּ וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם :

וְלִמַּד מִה בְּקֵשׁ לִבֵּן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ —
 שֶׁפָּרַעַה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזְּכָרִים וְלִבֵּן בְּקֵשׁ לַעֲקָר

צֵא

את הכל שנאמר ארמי אבד אבי ויירד מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב :

וירד מצרימה אנוס על פי הדבור ויגר שם מלמד
שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא
לגור שם שנאמר ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן :

במתי מעט כמה שנאמר בשבעים נפש ירדו
אבותיך מצרימה ועתה שמך יי אל הדיך
ככוכבי השמים הרב :

ויהי שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל מצוינין שם
לגוי גדול ועצום כמה שנאמר ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד והתמלא
הארץ אתם :

ורב כמה שנאמר רבבה בצמח השדה נתרחיק
ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עבים שדים
נכוננו וישערך צמח ואת ערום וערזה :

וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
קשה וירעו אתנו המצרים כמה
שנאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו

וְעָלָה מִן הָאָרֶץ :

וַיַּעֲנוּנוּ כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת
לְפָרְעָה אֶת פִּיתָם וְאֶת רַעְמֶסֶס :

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבִידוּ
מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָךְ

וַיַּצְעֲקוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלָנוּ וַיֵּרָא
אֶת עֲנִיָּנוּ וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לַחֲצָנוּ :

וַיַּצְעֲקוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַיָּמִים
הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן
הָעֲבֹדָה :

וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלָנוּ כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת
נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהִם
אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב :

וַיֵּרָא אֶת עֲנִיָּנוּ זֶה פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים :

וְאֶת עֲמָלָנוּ אֵלֹהֵי הַבְּנִים כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַבֶּן הַלְוִי
הַיֹּאכֶה תִּשְׁלִיכֵהוּ וְכָל הַבֵּת תַּחֲסִינָה :

וְאֶת לַחֲצָנוּ זֶה הִדְחָק כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶרֶץ
הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם :

וַיִּזְצִיאוּנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְזוּעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא
גָּדוֹל וּבְאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים :

ויוציאנו

יְיָ ממצרים לא על ידי מלאך ולא
על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא
הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו :

שנאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כל
בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים
אעשה שפטים אני יְיָ

ועברתי

בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא
מלאך והפיתי כל בכור בארץ מצרים
אני ולא שרף ובכל אלהי מצרים

אעשה שפטים אני ולא שליח אני יְיָ אני הוא ולא אחר

ביד

חזקה זו הדבר כמה שנאמר הנה יד יְיָ
הזיה במקנה אשר בשדה בסוסים בחמורים
בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד :

ובזרוע

נטויה זו החרב כמה שנאמר וחרבו
שלופה בידו נטויה על ירושלים :

ובמורא

גדול זו גלוי שגינה כמה שנאמר
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסות באותת ובמופתים

ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים
ככל אשר עשה להם יְיָ אלהיכם במצרים לעיניך :

ובאותות

זה המטה כמה שנאמר ואת
המטה תקח בידך אשר תעשה
בו את האותות :

ובמופתים זה הדם כמה שנאמר ונתתי

מופתים בשמים ובארץ דם ואש

ותמרות עשן :

דבר

אחר ביד חזקה שמים ובזרוע נטויה שמים :

ובמזרא גדול שמים ובאותת שמים ובמופתים

שמים :

אלו

עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים

במצרים ואלו הם :

כנים

צפרדע

דם

דבר

ערוב

ארבה

ברד

שחין

מכת

חשך

בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סימנים דצץ עדש באחב

רבי

יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו - ה

המצרים במצרים עשר מכות ועל דהים לקו

חמשים מכות במצרים מה הוא אומר ויאמרו חרטומים

אל פרעה אצבע להים היא ועל הים מה הוא אומר וירא
ישראל את הים הגדולה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את
יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו :

כמה לקו באצבע עשר מכות אמור מעתה במצרים
לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות :

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של ארבע
מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת
מלאכי רעים עברה אחת זעם שתיים צרה שלש משלחת
מלאכי רעים ארבע אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות
ועל הים לקו מאתיים מכות :

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש
ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של חמש מכות
שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים חרון אפו אחת עברה שתיים זעם
שלש צרה ארבע משלחת מלאכי רעים חמש אמור מעתה
במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות למקום עלינו אלו הוציאנו מ
מצרים ולא עשה בהם שפטים דינו
אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דינו
אלו עשה באלהיהם ולא הרג את בכוריהם דינו

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא

על

הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם דִּינֵנו
 אִי נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם דִּינֵנו
 קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה דִּינֵנו
 אִי הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ דִּינֵנו
 שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרָכֵנוּ בַּמְדָּבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה דִּינֵנו

סָפַק צָרָכֵנוּ בַּמְדָּבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הָאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן דִּינֵנו

הָאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת דִּינֵנו
 אִי נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת וְלֹא קָרַבְנוּ לַפָּנִי הַר סִינַי דִּינֵנו
 קָרַבְנוּ לַפָּנִי הַר סִינַי וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה דִּינֵנו
 אִי נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִסְנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל דִּינֵנו
 הִכְנִסְנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דִּינֵנו
 אִי בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית

הַבְּחִירָה דִּינֵנו

אֶחָת בָּמָה וּבָמָה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכוּפָלָת לַמָּקוֹם
 עָלֵינוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים :
 עָשָׂה דִין בְּאֵלֵיהֶם הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם נָתַן לָנוּ
 אֶת מְמוֹנָם קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה שָׁקַע
 צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ סָפַק צָרָכֵנוּ בַּמְדָּבָר אַרְבָּעִים שָׁנָה :
 הָאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת קָרַבְנוּ -
 לַפָּנִי הַר סִינַי נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה הִכְנִסְנוּ
 לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בָּנָה לָנוּ בֵּית הַבְּחִירָה לַכִּפְרָה אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

רבן

גמליאל היה אומר כל מי שלא אמר שלשה
דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן
פסח מצה ומרור

פסח

שהיו אבותינו אוכלין
בזמן שבית המקדש
קיים על שום מה על שום שפסח
המקום על בתי אבותינו במצרים
שנאמר ואמרתם זבח פסח זהו
ליל אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואר
בתינו הציל ויקד העם וישחוו :

מצה

זו שאנו אוכלין על
שום מה על שום
שלא הספיק בצקם
של אבותינו להתמיץ עד שנגלה
עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא ונאלם שנאמר ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם

מרור זה שאנו אוכלין על
שום מה על שום שמררו

המצרים את חיי אבותינו במצרים
שנאמר וימררו את חיהם בעבודת
קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודת
בשרה את כל עבדתם אשר עבדו
בהם בפרך :

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו
דיו יצא ממצרים שלא את אבותינו בלבד
גאל הקדוש ברוך הוא אלא אף אותנו גאל
שנאמר ונתנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותינו :

לפיכך אנחנו חייבין להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר ולקדש למי
שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
האלו הוציאנו מעבדות לחרות ומשעבוד לגאולה ומצונו
לשמחה ומאכל ליום טוב ומאכלה לאור גדול ונאמר
לפניו תללנה

הללויה הללו ערדי יי בלרו ת שם יי יהי
שם יי מבורך מעתה ועד עולם :
ממזל שמש עד מבוא מהולל שם יי

רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ • מִי כִי־אֲרֵנוּ הַמְּגִבִּיהִי
לִישְׁבֹּת • הַמְּשִׁילִי לַרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ • מְקִימִי מַעֲפָר
הָרָמָשׁוֹת יָרִים אֲבִיּוֹן • לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ
מוֹשִׁיבִי עֶקְרֵת חֲבִית אִם חֲבָנִים שְׂמִיחָה בְּלִילֶיהָ :

בצאת

יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לוֹעֵז :
הִזְתָּה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו
חֵסֶם כָּאֵה וַיָּגֹס הִירְדֵן יָסוּב לְאַחֲזוֹר :
הַהָרִים רָקְדוּ כְּאִילִים גְּבַעוֹת כְּבִנֵי צֹאן • מֶה לָּךְ הַיָּם כִּי
תָּגֹס הִירְדֵן וְסוּב לְאַחֲזוֹר • הַהָרִים תִּרְקְּדוּ גְּבַעוֹת
כְּבִנֵי צֹאן • מִלִּפְנֵי אֲרֹזֵן חוּלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי יַעֲקֹב :
הַהוֹפְכִי הַצּוֹר אֲנִים מִיָּם תִּלְמִישׁ לַמַּעֲיָנוּ מִיָּם :

ברוך

אֵתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּנוּ
וְגֻאֻלָּתְנוּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם • וְהַגִּיעָנוּ סִלְיָלָה
הַזֶּה לְאֹכֹל בּוֹ מִצָּה וּמִרֹר • כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יַגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים • לְרִגְלִים אַחֲרִים כִּבְּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשָׁלוֹם
שְׂמֵחִים • יִגְן עִירָךְ • וְיִשְׁשִׁים בְּעִבּוֹדֶתְךָ • וּבַחֲדוּשׁ בִּירְיָת
מִקְדָּשְׁךָ • וְשֵׁם נֹאכַל מִן הַסִּסְחִים • וּמִן הַזִּבְחִים אֲשֶׁר יַגִּיעַ
לְפָנֶיךָ עַל קִרְיָתְךָ • וְעוֹדֶה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עֲרֹמֶה

וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

וְעוֹלָם אֶקְבֹּן עַל נְטִילַת יָדַיִם
(טול ידיו ויזכר) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּלֶחֶם

הַחֵמֶה

(דרך המוציא לחם)

בָּאֵל אֲתָּה תְּמוֹצִיא לֶחֶם מִן הַחֵמֶה

מוציא

(ויזכר שם) זֵית וְיִחְלַל בִּיקָר צֶמֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּלֶחֶם הַמִּצּוֹת

בַּמִּצּוֹת וְצִנּוּנוֹ עַל אֶתְנֵת מִצָּה

מצה

כֹּזֶת מְרוֹר וְיִחְלַל בִּיקָר צֶמֶד

אֵי אִמָּה אֵשׁ קִדְשָׁנוּ בַּמִּצּוֹת וְצִנּוּנוֹ עַל

אִמִּילָה לְרֹדֶה

מר

יִקַּח הַחֵמֶה יִכְרֹכְנוּ צֶמֶד יִטְבֹּל בַּחֲרוֹקֶת וְאִמָּה

לִמְנוּחָם כִּהְלַל הַזֶּקֶן בְּאִמָּה עַל מִצּוֹת

יָאֵל וְיָאֵל

כ

שלחן ע

הַחֵמֶה וְיִחְלַל בִּיקָר צֶמֶד

זכרנו וברך וברך את בית ישראל וברך את בית אהרן
 וברך יראי יי הקטנים עם הגדולים יוסף יי עליכם ועל
 בנים ברוכים אתם ליי עושה שמים וארץ השמים שמים
 ליי והארץ נתן לבני אדם לא המתים יתללו יה ולא כל
 יודי רומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללוהו

אהרנותי

כי ישמע יי את קולי תחנוני כי הטה
 אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא אֶפְפוּנֵי חֲבֵלִי
 מוֹת וּמִצָּרִי שְׁאוּל מִצָּאוֹנִי צָרָה וַיְגֹן
 אֶבְיָא בִּשְׁם יי אֶקְרָא אָנָּה יי מִלְטָה נַפְשִׁי חֲנוּן יי וְצַדִּיק
 וְלֹחֵם בְּרָחִים שׁוֹמֵר פְּתָאִים יי דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ שׁוֹבֵי
 נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִּי כִי יי נִמַּל עָלַיִכִי כִי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִכָּל
 אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה אֶת רַגְלִי מִדָּחִי אֶת הַלֶּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצֵת
 הַחַיִּים הָאֲמֵנִתִּי כִי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מִיָּד אֲנִי אֲמַרְתִּי
 בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב :

אָשִׁיב לִי כָּל תַּנְמוּלוֹתַי עַל פִּי וְשׁוֹעֲזוֹתַי
 אִשָּׁא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא מִיָּד אֲשַׁלֵּם נִגְדָה
 נָא לְכָל עַמּוֹ יִקְרָא בְּעֵינֵי יי הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו
 אָנָּה יי כִי אֲנִי עֹבֵדְךָ אֲנִי עֹבֵדְךָ בֶּן אֲמִתֶּךָ פִּתְחָה לְמוֹסְרִי :

לך אֶזְבַּח זֶבַח תֹּדָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא . נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ . בַּחֲצֹתוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּ . אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּר הָאֻמִּים כִּי גִבֹר
עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הִנְדוּ לִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהֱרָן כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ

מִן הַמִּצֵּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה . יְיָ לִי וְלֹא אֶקְרָא

מה יעשה לי אדם יי לי בעוזרי ואני אראה בשנאי טוב
 לחסות ביי מבטח באדם טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים
 כל גוים סבבני בשם יי כי אמילם סבבני גם סבבני בשם
 יי כי אמילם סבבני כדבורים דועכו כאש קוצים בשם
 יי כי אמילם רחה דחיתני לנפל ויי עזרני עזי וזמרת
 זה ניהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 ימין יי עשה חיל ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל יי
 לא אמות כי אחיה ואספר מעשה זה יסור יסרני זה
 ולמות לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבוא בם אדה
 זה זה השער ליי צדיקים יבאו בו אודך כי ענידני
 ותהי לי לישועה (אודך) אכן מאסו הבונים דהיתרו
 לראש נקה (אכן) מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו
 (מאת) זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו (זה)

אנא יי הושיעה **נא** יי הצליחה **אנא** יי הושיעה **נא** יי הצליחה

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי (ברוך) אל
 יי ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות
 המזבח (אל) אלי אתה ואודך אלהי ארוממך (אלי)
 הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו הודו ליי כי טוב כי ל

הודו

לַיָּהּ כִּי טוֹב

הודו לאלהי האלהים

הודו לאדוני האדונים

לעושה נפלאות גדולות לבדו

לעושה השמים בתבונה

לרוקע הארץ על המים

לעושה אורים גדולים

את השמש לממשלת ביום

את הירח וכוכבים לממשלת בלילה

למכה מצרים בכבוריהם

ויוצא ישראל מתוכם

ביר חזקה ובזרוע נטויה

לגזור ים סוף לגזרים

והעביר ישראל בתוכו

ונער פרעה וחילו בים סוף

למוליך עמו במדבר

למכה מלכים גדולים

ויחרג מלכים אדירים

לסיחון מלך האמרי

ולעוג מלך חבשן

ונתן ארצם לנחלה

נחלה לישראל עבדו

שבשפלנו זכר לנו

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כָּל־חַ

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :

ויפקנו מצרינו
נותן לחם לכל בשר
חורו לאל השמים

כל
כל
כי לעולם חסדו

נשמת

כל מי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל
בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד
מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך
גואל ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה
וצוקה אין לנו מלך אלא אתה אלהי הראשונים
והאחרונים אלהי כל בריות אדון כל תולדות והמהולל
בכל התושבחות המנהג עולמו בחסד וביראתו
ברחמים ויי ער לא יגום ולא יישן המעורר ישנים
והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פקח עורים
וזוקף כפופים ולך לבדך אנחנו מודים

ואלו

פינו מלא שיחה בים ולשוננו רנה כתמוז גליו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות
כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו
קלות כאילות אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו
ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלהי אלפים
ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית
עם אבותינו ועמנו מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו
מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחללים רעים

ורבים דליתנו . עד הנה עזרנו רחמיה יי אלינו ולא
עזבונו חסדיה . אנא אל תטשנו יי אלינו ואל תשכחנו
לנצח . על כן אברים שפלות בנו ורוח ונשמה שנפחת
באפינו ולשון אשר שמת בפינו . הן הם יודו ויברכו
וישבחו ויקדשו ויפארו וירוממו ויעריצו . וימליכו :
את שמך מלכנו . כי כל פה . לך יודה וכל לשון לך
תשבח . וכל עין לך תצפה . וכל בך לך תכרע וכל קומה
לפניך לך לבד תשתחוה . וכל הלבבות יראוך וכל קרב
וכליות יזמרו לשמך יי אלינו . בדבר שנאמר כל עצמותי
תאמרנה יי מי כמוך . מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
מגדלו . מי ירמה לך ומי ישוה לך . ומי יעבוד לך . הלא
הגדול הגבור והנורא א עליון קנה ברחמי שמים וארץ
נהללך ונשבחך ונברך את שם קדשך . כאמור לדוד
ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו
האל בתעצומת עוזך . הגדול בכבוד שמך . הגבור לנצח
עדי עד . והנורא בחילי נוראתך . המלך היושב על
פסא רם ונשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו

שועת עניים אתה תשמע וזעקת הדל תאזין . ונקשיב
ותושיע . וכתוב רגנו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה
בפי שרים . תת
ובדברי צדיקים . תת
ובלשון חסידים . תת
ובקרב קדושים . תת

ר
ב
ק
ה

ומם
רן
דש
לל

במקהלות

ורבבות עמך בור

ישראל ברנה יתפאר שמך

מלכנו בכל דור ודור שפן

חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות

להלל לשבח לפאר להזמם להדר ולברך לעלה

ולקלס על כל דברי שירות ותושבחות דור בן ישי עבדך

משיחך :

ישתבח שמך לעד מלכנו ה' המלך

הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך

נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד

שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גבורה

גדולה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות

והודאות לשמך הגדול והקדוש כי מעולם ועד עולם

אתה אל :

יי כל מעשיך וחסידיך יברכו וצדיקים

עשי רצונך ועמך בית ישראל כלם

ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו את

שם פבודך חוד וקדר יתנו לזכר מלכותך כי לך טוב

להודות ולשמך נעים לזמר ומעולם ועד עולם אתה אל

ברוך אתה יי מלך מהולל בתשבחות :

ובכן

יהללוך

אמן

ענתנו

אתה יי אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל
תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שריצית
והנחלת לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה רחם על
ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל היכלך ועל הר ציון
משכן כבודך ושמחנו יי אלהינו (ביום הסבת) ביום חג המצות
הזה כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל
פרי הגפן ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן :

פסח

מצרים אסירי יצאו חפשים
דורות בעלוננו ארונים כפשים
עורה לקראתי וראו

פסח

פסח

מצרים גאלת בזרוע עמך -
דורות דוממתי מפני זעמך -

פסח

עורה לקראתי וראו

פסח

מצרים הכית בהם כל בכור
דורות ולדי נועצו לעבד
עורה לקראתי וראה —

פסח

מצרים זבחו שיה לבית אבות
דורות חטפיהו זאבי ערבות
עורה לקראתי וראה —

פסח

מצרים טעמוהו חגורי מתנים
דורות ישבתי כיושבת אבנים
עירי לקראתי וראה :

פסח

מצרים כתם דמו חיתה לאות
דורות לבי סחרחר לתלאות
עורה לקראתי וראה :

פסח

מצרים מושיע בתינו חציל
דורות נערו אריות ואין מציל
עורה לקראתי וראה :

פסח

מצרים ספי לא בא המשחית
דורות עריץ גבה לבו ער
להשחית . עורה לקראתי וראה

פסח

מצרים פדוני מהרו לשלחם
דורות צרי אך בי נלחם —
עורה לקראתי וראה —

פסח

מצרים קדושים נתן לחן —
דורות רודה פני עני טוחן —
עורה לקראתי וראה —

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

פסח

שאלה אשה משכנתה -
דורות שפחה תירש גברתה
עורה לקראתי וראה -

פסח

פסח

מצרים תורתו מצה ומרור
דורות תקרא לשבועים דרור
עורה לקראתי וראה

פסח

רוח יי אהים עלי יען משח יי אורתי -
לבשר עניים שלחני לחבוש להשברי
לב לקרא לשבועים דרור ולאסירים פקח קוץ

ככתוב

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

און שבת מדני
ארץ חפץ אמר יי

מבית

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

בוגר בית מנון
ארץ חפצני והלבנון

מבית

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

גוי גויך קבש
ארץ זבת חלב ודבש

מבית

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

דולק חמתו בערה
ארץ חטה ושערה

מבית

קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך

הזברי שמים
ארץ נחלי מים

מבית

בבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

וּנִכַּח הַקֶּשֶׁה אֶתִּי
אֶרֶץ הַבְּנֵעַנִי וְהַחֲתִי
זָד לִשְׁחַתֵּךְ אָבָה
אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יַעֲתֶה בָּהּ
חוֹנֵף דָּלִים גּוֹזֵל
אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבֵנֶיהָ כִּרְזֵל
טוֹפֵל שָׁקֶר וּבֹזֵה
אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה
יְהִיר אֶן חוֹרֵשׁ
אֶרֶץ אֲשֶׁר יִלְּאֶהֱיךָ דּוֹרֵשׁ
כֹּלֵא מִצּוֹד חֲרָמִים
אֶרֶץ שָׂדוֹת וּכְרָמִים
לוֹחֵץ עֲלוֹב עֵלֵב
אֶרֶץ זִבַּת חֶלֶב
מוֹף דִּנְתִי דִינִי
אֶרֶץ אַחֲזוֹת יִי
נוֹכֵל אוֹכֵל עֵד
אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶרֶץ גִּלְעָד
סוֹרֵר מְגוֹרֵי רַעוּת
אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת
עוֹלֵל דָּמָה לְסַחֲבָה
אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחֻבָּהּ
פָּצַח צוֹאֲרֵי חֲרוֹזִי
אֶרֶץ הַבְּנֵעַנִי וְהַפְּרָזִי

קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך
 קומי לך רעיתי
 יפתי ולכי לך

צלמות משכנות
 ארץ אשר לא במסכנות
 קצתי חתן וחזתן
 ארץ אשר יי' לא חיק נותן
 רבתה חבלותיה
 ארץ כנען לגבולתיה
 שלחיו ענבי רוש
 ארץ דגן ותיירוש
 תעתוע אדונים קשה
 ארץ אפרים ומנשה
 חשך אפלים
 לשנה הבאה בירושלים

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

מבית

התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר
 נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי
 ולכי לך :

ככתוב

קדוש ל שבועות

אם חל בשבת יחמר יום השני תמלא כרף ב'

(ובחול יתחיל)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי
אלהינו באהבה (שבתות למנוחה) ומועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון (את יום השבת הזה) ואת יום חג השבועות הזה
את יום טוב מקרא קדש הזה זמן מתן תורתנו באהבה
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואורגנו
קדשת מכל העמים (שבת) ומועדי קדשך בשמחה
ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש (השבת) ו ישראל
וזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

(במזל שבת קודש שהחיינו ואמר)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש
לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום
השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הברכה ואת יום השביעי מששת ימי המעשה

הקדשת והבדלת . והקדשת את עמך ישראל בקדושתך
ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש : (ויאמר שהמיינו)

קדוש לראש השנה

חס חל כשנת יאמר
יום הששי — —

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
ותתן לנו יי אלהינו באהבה (את יום השנת הזה) ו את יום הזכרון
הזה (זכרון) יום תרועה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים . ודברך
מלכנו אמת וקיים לעד . ברוך אתה יי מלך על כל הארץ
מקדש (השנת) ו ישראל ויום הזכרון :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה : (במוצאי שנת יאמר יקנהו)

קדוש לסכות

(בשבת יאמר יום הששי)

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי
הגפן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו . ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות לחנומה)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה)
ו את יום חג הסוכות הזה . את יום טוב מקרא קדש הנורא :
זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים . כי
בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (שבת) ומועדי
קדשך . בשמחה ובששון הנחלתנו . ברוך אתה יי מקדש
(השבת) ו ישראל והזמנים :
בא אלהינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה (במוצאי שבת יאמר יקנה)

ליל שמחת תורה

וזאת

הברכה אשר בכך משה איש האלהים את בני
ישראל לפני מותו :
ודא ברכתא
די בריך משה נביאה די ית בני ישראל קדם מתיה
יי מסיני בא וזרח משעיר למו . הופיע מחר
פארן ואתה מרובות קדש מימינו אשבת

ויאמר

למו . ואמר יי מסיני אתגלי וזיהור יקריה
משעיר אתחזי לנא אתגלי בגבורתיה על טורא דפארן
ועמיה רבבת קדישין כתב ימיניה מגו אשתא אורייתא
יהב לנא :

אף

חבב עמים כל קדושינו בדרך וחס תכו לרגלך
ישא מדברתיך : אף חביבונון
לשבטנא כל קדישוהי בית ישראל אפיקונון
ממצרים ואינון דמדברין תחות עננך נטלין
על מימרך

תורה

צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : אוריית
יהב לנא משה מסכת ירותא לכנשת יעקב

ויהי

בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל : ויהי בישראל מלכא
באתפנשות רישי עמא פחדא שבטנא דישראל

יחי

ראובן - - - ואר - - - ימות ויהי מרגו
מספר : יחי ראובן בחיי עקלמא

וזאת

ומותא לא ימות ויקבלון בניה אחסנתהון במנינהון
ליהודה ויאמר שמע יי קול יהודה ואל עמו
תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה : ודא
ליהודה ואמר קבל יי צלותיה די יהודה

במפקיה לאנחא קרבא ולעמיה תתביניה בשלם ידוהי
יעבדן ליה פרענותא בסנאוהי וסעיר מבער דבביה
הוי ליה :

וללוי

אמר תמיה ואוריה לאיש חסידה :
אשר נסיתו במסה תריבירו על מי
מריבה . וללוי אמר תומיא ואוריה

אלבשתא לגבר ראשתפח חסיד מן קדמך דנסתוהי בנסתא
והוא שלים בחנתוהי על מי מצותא נאשתפח מהימן :

האמר

לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא
הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינצורו דעל אביריה

ועל אימיה לא רחים פד חבו מן דינא ואפי אחוהי ובנוהי לא
נסיב ארי נטרו מטרת מימך וקנימך לא אשניאו :

יורו

משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה
באפיק וכליל על מזבחך : פשרין אילין
דילפון דינך ליעקב ואורייתך לישראל ישון

קטורת בוסמין קדמך ונמיר לרעווא על מדבחך :

ברך

יז חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומון : בריך יז נכסוהי וקרבן

ידוהי תקבל ברעווא תבר חרצא דסנאורדי :

ודבעלי דלא יקומון :

לבנימן

אמר יריד יז ישפן לבטח עליו חפף עליו

כל חיום ובין פתפיו שכן לבנימן

אמר רחיקא דיי ישרי לרוחצן עלוהי

יהי מגן עלוהי כל יומא ובארעיה תשרי שכינתא :

וליוסף

אמר מבורכת יי ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת : וליוסף אמר
מברכא מן קדם יי ארעיה עבדא מגדנין מטלא
די שמיא מלעילא וממביעי עינני ויתחומין דנגדן ממעקי ארעא
מלרע : \equiv

וממגד

תבואת שמש וממגד גרש ירחים : ועבדא
מגדנין ועללן מיבול שמשא עבדא מגדנין
מריש ירח בירח :

ומראש

הררי קדם וממגד גבעות עולם : ומריש
טוריאי בכיריא ומטוב רמן דלא פסקן :
ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו : ומטוב

וממגד

ארעא ומלאה ורעי ליה דשכינתיה בשמיא
ועל משה אמר אתגלי באסנא יתון כל אילין לרישא דיוסף
גברא פרישא דאחוהי :

בכור

שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ונגדו
יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי
מנשה : רבא דבנותי זיוא ליה

וגבירן דאתעבידא ליה מן קדם תוקפא ורומא דיליה בגבורתיה
עממיא יקטל כחדא עד סייפי ארעא ואינון רבנותא דביר
אפרים ואינון אלפיא דבית מנשה :

ולזבולן

אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באחילך
ולזבולן אמר חדי זבולן במפקך לאתרוזא

קרבא על בעלי רבבך ויששכר במהכך למעבד זמני
מועדיא בירושלים :

עמים

הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים יזנקו ושפני טמוני חול :

שבטיא
דישרא לטור בית מקדשא יתפנסון ותמן

יבסון נכסת קודשין לרענוא ארי נכסת עממיא יכלון :
וסימן דמטמרא בחילא מתגלין להון :

ולגד

אמר ברוך מרחיב גר כלביא שכן וטרף זרוע
אף קדקד :

ולגד אמר בריך דאפתי
לגד כליתא שרי ויקטול שלטונן עם מלכין :

וירא

ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון וירא
ראשי עם צדקת יי עשה ומשפטיו עם

ישרא ואתקבל בקדמיתא דיליה

ארי תמן באחסנתיה משה ספרא רבא דישרא קביר הוא
נפק ועאל בריש עמא זכיון קדם יי עבד ודינוהי עם ישרא

ולדן

אמר דן גיר אריה יזנק מן חבשן ולדן

אמר דן תקיף בגור אריוון ארעיה שתיא

מן נחליא דנגדין מן מתנן :

ולנפתלי

אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכות

יי ים ודרום יירשה ולנפתלי

אמר נפתלי שבע רצון

ומלי ברכות מן קדם יי מערב ים גינוסר ודרומא
ירת - - - - -

ולאשר

אָמַר בְּרוּךְ מְבַנֵּם אֲשֶׁר יְהי רָצוֹן
אֶחָיו וְטָבַל בְּשֶׁמֶן רָגְלוֹ : וְלֹאֲשֶׁר
אָמַר בְּרִיךְ מְבָרֶכֶת בְּנֵי אֲשֶׁר יֵהָא
רַעְוָא לְאַחוּהִי וְיִתְרַבִּי בַתְּפִנוּקֵי מַלְכִּין
וְנַחֲשֶׁת מִנְעֶלְךָ וּכְיִמֶּיךָ דְּבִאָךְ : תְּקִיף
כְּפָרְזֹלָא וְנַחֲשָׂא וּכְיוֹמֵי עֵילִימָר דְּנָךְ
תּוֹקֶפֶךָ :

ברזל

כָּל יִשְׁרָוֹן רֶכֶב שָׁמַיִם בְּעֶזְרְךָ וּבְנִצָּאוֹתוֹ שְׁחָקִים
לִית אֵלֶּהָ כֹּלֶהָ דִּישְׂרָאֵל דְּשִׁכְנִיתִּיהּ בְּשִׁמְיָא
בְּסַעְדְּךָ וְתוֹקֶפָא בְּשִׁמְיָהּ שְׁמִיָּא :

אין

לְהִי קֹדֶם וּמִתַּחַת זִרְעַת עוֹלָם וַיִּגְרֵשׁ
מִפְּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד : מְדוּר
אַלֶּהָא דְּמַלְקֻדְמִין וּבְמִימְרֵיהּ :

מענה

אַתְעַבְדַּ עֲלֵמָא וְתַרִּיךְ מִן קִדְמָךְ סִנְאָהּ וְאָמַר שִׁינִי :
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב אֵל אֶרֶץ דָּגָן
וְתִירוֹשׁ אֲפֵי שְׁמִיו יַעֲרִפוּ טָל : וְיִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל לְרוֹחֲצָן בְּלַחוּדִיהוֹן כְּעֵין בְּרַכְתָּא
דְּבְרַכְיָנוֹן יַעֲקֹב אַבְוּהוֹן לֹאֲרַעָא עַבְדָּא עֵיבוּר וְחִמְרָא אֲפֵי
שְׁמִיָּא דְּעָלוֹ יְהוֹן וְשִׁמְשׁוֹן בְּטָלָא :

וישכן

יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בְּיָד מִגֵּן
עֶזְרְךָ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ וּפְחָדְשׁוֹ
אֵיבִיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹדֵימוֹ -

אשריך

תְּדִירָךְ : טוֹבְךָ יִשְׂרָאֵל לִית דְּכוּתְךָ עֲמָא דְּפוּרְקָנִיהּ מִן

קדם יי תקיף בסעך וימן קדמוהי נצחון גברותך ויתברכן
סנאך לך ואת על פריקי צוואורי מלכהון תדרך

ויעל

משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו ויראהו יי את כל הארץ
את הגלעד עד דן :

ממשריא דמואב לטורא דנבו ריש רמתא דעל אפי ירחו
ואחזיה יי את כל ארעא ית גלעד עד דן :

ואת

כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל
ארץ יהודה עד הים האחרון : וית כל
נפתלי וית ארעא דאפרים ומנשה וית כל
ארעא דיהודה עד ימא בתרא :

ואת

הנגב ואת הפפר בקעת ירחו עיר התמרים עד
צער : וית דרומא וית מישריא

ויאמר

בקעתא דירחו קרתא דדקליא עד צער :
יי אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך ארתננה
הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר : ואמר

יי ליה דא ארעא דקנימית לאברהם ליצחק וליעקב למימר
לבנך אתננה אחזיתך בעיניך ולתמן לא תעבר :

וימת

שם משה עבר יי בארץ מואב על פי יי : ומית
תמן משה עבדא דיי בארעא דמואב על
מימריה דיי

ויקבר

אתו בנא בארץ מואב מול בית פער ולא

ידע איש את קברתו עד היום הזה : וקבר ירתי
בחילתה בארעא דמואב לקביל בית פעור ולא ידע אינשו
ית קבורתיה עד יומא הרין

ומשה

בן מאה ועשרים שנה במתו לא כחגורו
עינו ולא נס לחה : ומשה בר
מאה ועשרין שנין כד מית לא פתת עיניו
ולא שנא זין יקרא דאפוהי :

ויבכו

בני ישראל את משה בערבית מואב שלשים יום
ויתמו ימי בבי אבל משה : ויבכו בני
ישראל ית משה במשריא דמואב תלתין יומין
ושלימו יומא בכיתא דאבלא דמשה

ויהושע

בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה אר
ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו
כאשר צוה יי את משה : ויהושע

בר נון אתמלי רוח חוכמה ארי סמך משה ית ידוהי עלוהי
וקבילו מיניה בני ישראל ועבדו כמה דפקיד יי ית משה :

ולא

קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יי פנים א
פנים : ולא קם נביא בישראל כמשה דאתגלי
ליה יי אפין באפין :

לכל

האמות והמופתים אשר שלחו יי לעשות בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : לכל
אתיא ומופתיא די שלחיה יי למעבד בארעא
דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה :

ולכל

היך החזקה ולכל המורא הנדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל : ולכל ידא
תקיפתא ולכל חזונא רבה דעבד משה לעיני
כל ישראל

מי

שזכינו להשלים הוא יזכנו להתחיל ולהשלים
בסיעתא דשמיא ובריאות גופא זרעא חינא וקנימא

עלינו

לשבח לאדון הכל לתת גדולה לאינו
בראשית :

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על
פני המים . ויאמר אלהים יהי אור . וירא אלהים את
האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך . ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה . ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן . ויקרא אלהים לרקיע
שמים : ויהי ערב ויהי בקר יום שני :

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ויהי כן . ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים

קרא ימים וירא אלהים כי טוב . ויאמר אלהים רגורג
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן . ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה : והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : והיו
למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן . ויעש
אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל
למשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך : וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום
רביעי :

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על
הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את החרתנים
הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים ורבעוף
ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורגמש
וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו

וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדֹמוֹתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל
הָאָרֶץ : וּבְכָל הַרֹמֵשׁ הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם :
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ
וּכְבִּשְׁתֶּה וַיִּרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּה הַרֹמֶשֶׂת
עַל הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע
זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ : וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל
יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד : וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי :
וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִלְאֲכֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאֲכָתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאֲכָתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

וַיֵּרָא

שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ : רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה :
יִשָּׁשְׂכָר זָבולֹן וּבִנְיָמִן : דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר : וַיְהִי כָל נֶפֶשׁ
יִצְחָק יֵרֶךְ יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם : וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכָל אָחָיו וְכָל תְּדוּרָה הַהוּא : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבוּ
וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם :

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף : ויאמר
 אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו : הבה נתחכמה
 לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על
 שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישימו עליו שתי
 מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את
 פיתם ואת רעמסס : וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ
 ויקצו מפני בני ישראל : ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך
 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכר
 עבדה בשדה : את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך :
 ויאמר מלך מצרים למילדת העבריות אשר שם האחרת
 שפרה ושם השנית פועה : ויאמר בילדכן את העבריות
 וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא
 וחייה : ותיראן המילדות את האלהים ולא עשו כאשר
 דבר איהן מלך מצרים ותחיין את הילדים :

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד
 לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת להם

אדם כי יקריב מפס קרבן ליי מן הבקרה

מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו
 מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו
 לרצנו לפני יי : וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו
 לכפר עליו : ושחט את בן הבקר לפני יי : והקריבו בני
 אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב

אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְהַפְּשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ
לִנְתַחֲתָהּ : וְנָתַנוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ
עֲצִים עַל הָאֵשׁ : וְעָרְכוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַנִּתְחָחִים
אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל הַמִּזְבֵּחַ : וְקָרְבוּ וּפָרְעִיו יָרַחַץ בַּמִּים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עָלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה :

וְאִם מִן הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן הַפְּשֻׁבִּים אוֹ מִן הָעִוִּים לָעֹלָה
זָכַר תָּמִים יִקְרִיבוּ : וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְתָּהּ
לִפְנֵי יְיָ : וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב : וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתַחֲתָיו וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פָּדְרוֹ : וְעָרַךְ
הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ :
וְהִקְרִיב וְהִפְרָעִים יָרַחַץ בַּמִּים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עָלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה :

וידבר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד —
בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי בִּשְׁנַת הַשְּׁעִיר־
לְצִאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר : שְׂאוּ אֶת
רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלְתָם : מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
יֵצֵא צִבָּא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתָם אֹתָהּ וְאֶחָד
וְאֶתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֲלִיצוֹר
בֶּן שִׁדְיָאוֹר : לְשֹׁמְעוֹן שְׁלֹמִי בֶן צוּרִישַׁדִי : לִיהוֹדָה

נחשון בן עמינדב · ליששכר נתנאל בן צוער · לזבולן
 אליאב בן חלן · לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד
 למנשה גמליאל בן פרתיצור · לבנימין אבירן בן גרעני · לדן
 אחיעזר בן עמישדי · לאשר פגעיאל בן עכרן · לגד אליסף
 בן דעוא · לנפתלי אחירע בן עינן · לאה קרואי · להעדרה
 נשיאי מטות אבותם ראשי לפי ישראל הם · ויקח משה
 ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות · ואת כל העדה
 הקהילו באחד לחדש השני ויתגדלו על משפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה לגלותם
 כאשר צוה יי את משה ויפקדם במדבר סיני :

לאה
 הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל : בעבר
 הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין
 תפל ולבן ונחצרת ודי זקב : אחד עשר יום
 מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע · ויהי בארבעים שנה
 בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
 ככל אשר צוה יי אתו אלהם : אחרי הכתו את סיחון מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
 בעשתרת באדרעי : בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה
 באר את התורה הזאת לאמם : יי לאינו דבר אלינו בחרב
 לאמר רב לכם שבת בחר הזה : פנו וסעו לכם ובאו דור
 האמרי ואל כל שכניו בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובקוץ
 היס ארץ הפנעני והלבנון עד הנחר הנדל נחר פרת : ראה

נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע
 יי לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
 אחריהם : ואמר אלקם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי
 שאת אתכם : יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום כבוכבי
 השמים הרב : יי אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלה פועמים
 ויברך אתכם כאשר דבר לכם :

מפטיר

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : והקרבתם עלה אשור
 ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים : מנחתם ונסכיהם לפר לאיל
 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליי במועדיכם
 לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם
 ולשלמיכם : ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
 יי את משה :

הפטרה

ויהי אחרי מות משה עבד יי ויאמר יי אל יהושע
 בן נון משרת משה לאמר : משה עבדי מרת

ועתה קום עביר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל
הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל : כל מקום אשר
תדרך כף רגליכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה
מהמדבר והלבנון הזה וער הנחר הנדול נהר פרת : כל
ארץ החתים מבוא השמש יהיה גבולכם : לא יתיצב איש
לפניך כל ימי חיך : כאשר הייתי עם משה אחיה עמך לא
ארפק ולא אעזבך : חזק ואמץ כי אתה תנחיל ארץ
העם הזה אל הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת
להם : רק חזק ואמץ לשמור לעשות בך
התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור
ממנו ימין ושמאל : למען תשכיל בכל
אשר תלך : לא ימוש ספר התורה
הזה מפיק והגית בו יומם ולילה
למען תשמור לעשות בך
הכתוב בו : כי אז תצליח
את דרכיך ואז תשכיל
חלא צויתך חזק
ואמץ אל תערץ
ואל תחר
כי עמך
יאלהיך
בכל
אשר תלך :

קדוש לשמיני עצרת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו ונתת לנו יי אלהינו באהבה (סכת לחנוכה)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (הסכת הזה)
שמיני חג העצרת הזה את יום טוב מקרא קדש הזה ;
זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועד י
קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש
(סכת) ו ישראל והזמנים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהחיינו
וקימנו והגיענו
לזמן
הזה

שיר
 למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
 עזרי מעם יי עושה שמים וארץ אל יהצן
 למוט רגלך אל ינום שמריך הנה לא ינום
 ולא יישן שומר ישראל כי תקדמנו ברכות טוב תשירת
 לראשו עטרת פז

(ויקרא כמתן את הכלה ואח"כ יאמר)

צאי
 נא לקראתי אחותי רעיתי ושמעי
 תורת ולקחי מוסרים חשקתיך
 ואזהב פדיתך מלהב כמו
 תורי זקב צרופים וטהורים בצאתי
 נצבה באלף ורכבה וקול דודי זה בא
 מדלג על ההרים

קול
 דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ ענף
 הגבעות כי שם צוה יי את הברכה חיים עי
 העולם :

ברכת ארוסין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו על העריות ואסר לנו ארס
הארוסות והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין
ברוך אתה יי מקדש ישראל על ידי חופה וקדושין:

עלי ברכת נשואין

אם תלכי לך יפתי במצולות ים לא אירא אם אחרריך
אלך כי שם אתן דודי כאש בוערה אחרים
ים לבוא אל אהלך עד אחוז בך כמער — איש
ולונה יום הבראך עניך בחר לזה לאור עולם לא ימיש
יום וליל מיום בואך אין שמש עוד לאורה כי את עליית
מעל כל כוכבי אל כי לך הדום כלם יתן אלות
לעבד לך לבי ונפשי אמה ועוד קראת אלוף לראש זאת
ברכתי אותך לעד אשמורה חבר ועוז אליך אדרוש
כי קורא לך כבוד ארץ ומלוכה:

לוי הארץ ומלוכה תכל ויושבי בה בית והון נחלת
אבות ומי אשה משכלת מצא אשרו מצא
טוב ונפק רצון מי רגלי עמדה במישור במקהלים אברך
יי:

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
פרי הנפץ

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם שהפיל
ברא לכבודו

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר
האדם

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר
את האדם בצלמו בצלם רמו
תבניתו והתקין לו ממנו בנן ערי ער
ברוך אתה יי יוצר האדם :

שוש

תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה בתוכה
בשמחה ברוך אתה יי משמח ציון
בבניה :

שמח

תשמח רעים אהובים כשמחך יצירך
בנן ערן מקדם ברוך אתה יי משמח
חתן וכלה :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
ברא ששון ושמחה חתן וכלה
גילה דיצה רנה אחבה ואחנה ושלום
ורעות מהרה יי אלהינו ישמע בערי

יהודה ובחיצות ירושלים קול ששון קול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול מצחלות חופות חתנים —
 ממשטה ונערים מנגינתם ברוך אתה יי משמיה
 חתן עם הכלה :

פסוקים

יְי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך תורת
 יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
 פתי פקודי יי ושרים משמחי לב : מצות יי ברה
 מאירת עינים : אשירה ליי בחיי אומרה לאלהי
 בעודי : אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש • שבת
 בבית יי כל ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו :
 והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ אורח
 אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה : מזמור
 שיר ליום השבת טוב להודות ליי ולזמר לשמחה
 עליון : על כן ברכ יי את יום השבת ויקדשהו :

ויחמר בלו סעריו וברכו וערבית כנהוג ואמכ ילכו לבתיכם לשלום
 ולחמר כסעט כחצר צס יתחיל החזן

בית יי בתוככי ירושלים
 הללויה : שיר

בחצרות

שיר המעלות

לדוד שמחתי באומרים
לי בית יי נלך עומדות
היו רגלינו בשער יי
ירושלים ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדיו ששם
עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם
יי : כאן יאמר פסוק על סם המתן

ואני אשיר עוזך וארגן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוח
ביום צר לי אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שברתי
בבית יי כל ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו : ואני
ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך
שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו :

ישועתו לעד אוחילה תחיש בעתה וזאת
תפילתי מאל הרחמים :

ויאמר כי אשמרה שבת וביום שאמר עד וכתורתך ואחכ יאמר

פיוט

שאל יפפיה מה תשאלני מני כי כל תחינתיך
עלה במו אזני האל קרא אליו בקראך
אלי אמו קומי ושובי אל גברתך והתעני
נהל אל עליון
לגוה אפריון
לאט הקהלה
היות לך סגולה

וקומם ציון

וחזק רפיון

ונבנתה על תלה

ידיו כפתח לה

ותהיה ככלה תערה כליה

מציב אדמה

נותן נשמה

וכל גבוליה

לעם עליה

ויאמר נשמת כל מי על אכחנו מורים

נשמת

יראיה יורעיה תמים דעי תיחדך יום תחלת

מרגועי ויברך אלהים את יום השביעי :

נשמת

צבאות נוחלי אש לבת תצדקך יום

מנוחה מכל מלאכה נשבת עלכן ברכ

י את יום השבת :

נשמת

מיחלת לשמך תכונן שבילי מחלליה -

תמליכך אולי מעטה ישע תשנה עליה :

פחתן יפהן פאר וככלה תערה כליה :

נשמת

החוסה בצלך תפיל תחינתה לפנ המלך :

לרחם סגולתה ולצאת בקדמותה חרצן

מחדרו וכלה מחופתה :

כאן נשמה על שם הסתן

נשמת

כלה טהורה העומדת בין טומאה וקדש

בכל צד ופנה הושיעה נא ותריע מלאים

ובקול רם מעונה ואלו פינו מלא שירה

פִּיָּם וּלְשׁוֹנֵינוּ רָנָה וַיִּסִּים הַתְּפִלָּה

פִּיוט לְהוֹצֵאת הַתּוֹרָה

הֵייתָ לִי סְגוּלָה כִּי חֵן לִוְיִתְךָ • וְמֵה זֶה קוֹל הַמּוֹלָה
בְּאַזְנֵי הַמִּנְתֶּךָ • חֲכִי לַיּוֹם גְּאוּלָּה • בְּשׁוּבִי
אֶת שְׁבוֹתְךָ • וְתַעֲרִי כִפְלָה נִזְמָךְ וְחִלְיִתְךָ :
תְּפִיחֵי זָהָב בְּמִשְׁכֵּי־כֶסֶף

פְּסוּקִים

תְּפִיחֵי זָהָב בְּמִשְׁכֵּי־כֶסֶף • דְּבַר רַבּוֹר עֲלֵי
אֶפְנֵי • אִמְרוֹת יְיָ אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף
צְרוּף בְּעֵלִיל לָאָרֶץ מְזוֹקֵק שְׁבַע־עֶתִים :
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ • עֲרוֹת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכֵּמַת
פִּתֵּי • פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב • מִצּוֹת יְיָ בְּרָבָה מְאִירַת
עֵינַיִם • קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה וּבְכָל קִנְיָנְךָ קִנְיָה בִּינָה • כִּי
טוֹב סָחַרָה מִסָּחַר כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ תְּבוּאַתָּה • יִקְרָה הֵיא מִפְּנֵינִים
וְכָל תַּפְצִיךָ לֹא יִשּׁוּן בָּהּ • דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם • מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפְקֵר רִצּוֹן מִן בֵּית יִרְמְיָהוּ
נִחַלֵּת אֲבוֹת וּמִי אִשָּׁה מִשְׁבֶּלֶת :

ועתה

קומה יי אלהים למנוחתך אהבה
וארון עונך : כהנך יי אלהים ילבשו
תשועה ותסירה ישמחו בטוב : יי
אלהים אל תשב פני משיחך : זכרה לחסדי דוד עבדך
ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל הויכר
קדשך ביראתך

פיוט^{מח}

ישקיה

שוכן מעוני : לשובב עם לגויהם :
ויהיה ארון ברית יי נסע לפניהם :

ויהי

בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי
ויפצו משנאיה מפניה : אשרי העם שפכה
לו : אשרי העם שיי אלהיו

(ואם יש ספר שני יקרא התופס תורה ואחכ יאמר)

הורני

יי דרך חקיה למדני ואצרה תורתך
קומה ואגדלה ואברכה שמך —
(ויקח ספר שני)

אברכה

את יי בכל עת תמיד תהללתו בפי ביי
תתהלל נפשי ישמעו עננים וישמחו :

גִּדְלוֹ

לֵי אֱתִי וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוֹ רִמְמוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְתִדּוּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
 הוּא רִמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהֵר
 קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין קְדוֹשׁ כֵּיִל כִּי אֵין בְּלִתֵּךְ
 וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ :

עַל

הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מִלְכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :
 לְעוֹלָמוֹ
 שֶׁבְּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא פְּרִצוֹנוֹ
 וּפְרִצוֹן כָּל יִרְאֵיו וּפְרִצוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל :

תְּגִלָּה

וְתִרְאָה עֲלֵינוּ מִלְכֵתוֹ בְּמַהֲרָה וְיַחֲדוֹ
 וְיִרְחַם עָלָּ פְּלִיטָתֵנוּ וּפְלִיטָת כָּל עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחֵן לַחֲסֵד לַחֲיִים לְרַחֲמִים
 וּלְרִצּוֹן וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הִרְחֵמֶן הוּא יָשׁוּב אֲרָצָה
 שְׁבוּתֵנוּ וְכָל שְׁבוּת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִוצִיאֵנוּ מִ
 מִצְרַיִם לְרִנָּה וּמִאֲפֶלֶה לְאוֹרָה בְּקִרְוֹב וְאָמַר
 אָמֵן

הַכֹּל הָבּוֹ גִּדְלֵ לְאֱלֹהֵינוּ
 וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה

כהן קרב יעמוד (ל מלוי) הכהן (בר מלוי) הכהן
ויקרא

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושה :
תורת יי תמימה משיבת נפש ערות
יי נאמנה מחכימת פתי פקודי יי
ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים יי
עוז לעמו יתן יי וברך את עמו בשלום האל תמים דרכו
אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו :
ואח"כ יקרא החתן

יעמוד החתן ר (מלוי) בר (מלוי)

קיום ועלה אל היכל קדש הבין לקראת שופן שחק
לא ימיש ספרו מפיק תלמוד משפט שם לו חק
שם לו חק :
ויעלה החתן להיכל

כחתן יכהן פאה וכבר
תעדי כליה בבוה חתן :

ברוך

הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : אל יי
ויאר לנו :

פיוט

יסוד

כל נבראים
ומוצא נמצאים
ואותו למצוא קן
בברך אב זקן
וסוד כל נפלאים
וחי העולמים
בברכתו ויתקן
אשר בא בימים

ואברקם

זקן בא בימים ויי ברכ את אברקם
בכל :

ואברקם סיב עאל ביומין ויי בריך
ית אברקם בכולא :

ויאמר

אברקם אל עברו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ירך תחת ירכי :

ואמר אברקם לעבריה סבא דביתיה
דשליט בכל דיליה שוי כען ירך תחורת

ירכי :

ואשביעך

ביי אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות

הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן :

ואקיים ערך במימרא דיי אלהא דשמיא ואהא דארעא

דלא תסב אתתא לברי מבנת כנענאי די אנא יתיב

בינהון

כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשור
לבני ליצחק :

אלהין לארעי ולילדותי תיזיל ותסב אתרנא
לברי ליצחק :

כי ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשור
לבני ליצחק :

ובחתן יעסב הנמל ואחכ יחמר בחזן

רב טוב צפון לגורלך . יחי שדי בשורך . אמן
ברוך צור . אמן בריך צור . מי שנמלך כל
טוב . רב טוב ישכון באחליך

בבואך אל בית אלהיך . לעשות שם זבחך
מעשים יהיו דברך . ושלם לעלין
נדריך :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ור' ויר
ושלמה ונביאי ישראל וכל חסידי עולם . הוא
וברך החמוד החתן ר' (פלוני בני פלוני) הוא ואשתו
וכל אשר לו . שנורב לצדקה (כו) לכבוד התורה
ולכבוד בית אלהינו . המקום ברחמיו ישמרהו . ויחיהו
ויושיעו . ומכל צרה וצוקה יצילהו . ויפדהו . וישלח
ברכה רוחה . והצלחה . בכל מעשה ידיו . ויזכהו לבנים

זְכָרִים שִׁיעֲסֻקוּ בַתּוֹכָהּ וּבִמְצוֹתָּהּ וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתָּהּ לָבוֹ
לְטוֹבָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

וַיִּחְזֹר וַיֹּאמֶר מִי שֶׁבֶרֶךְ שְׂנוֹרֵצַּי לְמַחֲזֹר וּלְכָל קוֹפֶה

יְהִי בִּישֵׁר יִשְׂרָאֵל צְבָאִיךָ בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֲךָ :
וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ

הַמּוֹנִים בָּאוּ תְּלוּם וְשָׁבוּ אֶל אֲבֵיהֶם וְשִׁירֵי
פֶז וַיִּתְּלוּם נָתַנוּ קִרְבָּנֵיהֶם וּבִישֵׁר
צִוֵּר עֵילוּם כִּי נָתַן לָהֶם שׁוּבוּ
לְשָׁלוֹם אֶל אֲהֵלֵיכֶם :

וַיִּסִּים הַפְּרָשָׁה

אָמֵן

מִי שֶׁבֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְדָוִד
וְשְׁלֹמֹה וְנָבִיאֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל חֲסִידֵי
עוֹלָם הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּל הַקְּהִלָּה

חֲקִדּוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלוֹת חֲקִדָּשׁ הַמְּקוֹמִים בְּרִחְמֵינוּ
יִשְׁמְרֵם וַיְחַיֵּם וַיּוֹשִׁיעֵם וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה יַצִּילֵם —
וַיַּפְרֵם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה רַחוּמָה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֵׂיו
יִדְּיָהֶם וַיַּגְאֵלם בְּקִרְוֹב עִם כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים אָמֵן
וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

אשרי יושבי ביתך עיר יהללוק סלה: וכו

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

מזמור לדוד הבו ליה בני אלים הבו ליה

כבוד ועוז הבו ליה כבוד שמו השתחוו
ליה בהדרת קודש קול ליה על המים אל
הכבוד הרעים ליה על מים רבים קול ליה בפח קול ליה בהדר
קול ליה שובר ארזים וישבר ליה את ארזי תלבנון וירקירם
כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים קול ליה חוצב להבות
אש קול ליה יחיל מדבר יחיל ליה מדבר קדש קול ליה
יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו בלו אומר כבוד ליה
למבול ישב וישב ליה מלך לעולם ליה עוז לעמו יתן ליה
יברך את עמו בשלום

שאו שערים והנשאו פתחי עולם ויבא מלך

הכבוד מי זה מלך הכבוד ליה עוז וגבור
ליה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד
ליה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

יהללך את שם ליה כי נשגב שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל

חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבָּנוּ וְהִלְלוּהָ :

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

כַּכְתּוּב בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל לִבְּךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד

אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ וּבִנְחָה יֹאמַר
שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדֶם :

וַיֹּאמֶר תְּפִילַת חוּסָף וְחֹכֶם יֵאמָר

פְּיוּט

יְסוֹד הַסּוּדוֹת הָאֵל
אֶל צוּר יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹת פּוֹדֶה וְנוֹאֵל
יִבְנֶה צִיּוֹן עַל תִּלָּה
כִּי מִשְׁפַּט הַנְּאוּלָה

וַיְנוֹסוּ כָּל אֲסוֹן
צֹאן צֹאן כָּל שִׁשּׁוֹן
עַת תַּחֲיֶשֶׁה יוֹם רִצּוֹן
קוֹל מִצְחָלוֹת וְחוּפּוֹת
תִּרְיִם אֲנִי מֵאֲשַׁפּוֹרֶת

פְּנֵה תִרְמִית לִבְכֶּם
בֶּם בֶּם בְּקִרְבָּם וְעִמָּךְ קִרְבַּת הַלּוֹם
תוֹקֵר אֵשׁ כָּל סְבִיבָם
לִתֵּת לוֹ חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם

וילחמך מחזן קריש אלס וכרכו ובזלתו מכה יתחיל

יְיָ נַחֲנִי

בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך
כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
ימחאו כף והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש כגבור ליה
אזרח יי' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם בחצרות
בית יי' בתוככי ירושלים הללויה :

פיוט

היושבת

בגנים

סוּגָה היא בשושנים

וזיו הזר על פניה

על מהללה

מה לך בלה מהוללה

צופיה הזמיה

מזהב נקיר

וצבי חן בעיניה

שאלתי ליה

את צופיה הזמיה

שירו

לאל שיר חדש

מלך גדול ומקודש

יגן בעדינו

ינהלנו לארצנו

בשירים וזמרתיה

ברוך שם כבודו

מאורו והזורו

וחסדו צור ישענו

בעמוד אש לפנינו

בשירים וזמרתיה

עזי וזמרת יה . ויהי לי לישועה . ברוכים אתם
 ליי עושה שמים וארץ . קול רנה וישועה
 באתלי צדיקים . זה השער ליי צדיקים יבאו
 בו . כי שם צנה יי את הברכה חיים עד העולם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
 פרי תבואה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שיהיה
 ברא לכבודו
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר
 האדם :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר
 את האדם בצלמו . בצלם דמות תבניתו
 והתקין לו ממנו בגן עד ער . ברוך אתה
 יי יוצר האדם :

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה בתוכה -
 בשמחה . ברוך אתה יי משמח ציון . ב
 בבניה :

שמח תשמח רעים אהובים כשמחך יצרך בגן
 עדן מקדם . ברוך אתה יי משמח חרתן
 וכלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא
 ששון ושמחה . חתן וכלה . גילה דיצור

רָנָה אֶהְבֶּה וְאַחֲנֶנָּה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת מִמָּהֳרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִיצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שִׁשּׁוֹן קוֹל
 שְׂמִיטָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה קוֹל מִצְתָלוֹת חוֹפּוֹת חֲתָנִים
 מִמִּשְׁתָּה וְנִזְעָרִים מִנְּגִינָתָם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁמַח חֲדָנִין
 עִם תְּפִלָּה :

פיוט לדרשה

הַשְׁתוֹנֵן	וְהַכּוֹנֵן	וְהַתְּבוֹנֵן	בְּסוֹדֵי הַ:
וְהַבִּטָּת	מֵה אַתָּה	וּמֵאַיִן יִסְדֶּךָ	
וּמִי תְכַיֵּן	וּמִי יְבִינֶךָ	וּפֶחַ מִי־עֵינֶיךָ	
וְתִבֶּט אֶל	גְּבוּרוֹת אֵל	וְהֵאִירָה כְּבוֹדֶךָ	
תְּקוֹר פְּעָלָיו	רַק אֵלָיו	אֵל תִּשְׁלַח יָדֶךָ	
כִּי תִדְרוֹשׁ	בְּסוֹף וּבְרֵאשׁ	בְּמוֹפְלָא וּבְמִכּוּסָה	
יִשְׁתַּבַּח	וְיִתְפָּאֵר	וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא	

מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ נֶקֶד
 כַּפָּיִם וּבֶרֶךְ לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לִשְׁנוֹתָ
 נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יֵשָׂא בְּרַכְּהָ
 מֵאֵת יְיָ וְיִצְדָּקָה מֵאֵהִי יִשְׁעוּ : זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁינוּ מִבְּקִשֵׁי פִנְיָ
 יַעֲקֹב סֵלָה יִהְלִלוּ יְיָ דוֹרְשֵׁינוּ וְיִהִי לְבַבְכֶּם לַעֲדָה :

פיוט

אחר הדרשה

האל

העירה ורעה	צר על עם שפר
יגעה :	פורץ גדר עדר
הנלעה :	נע במדבר נשבר
בר אין רואה :	יבנה מלאכי מגדל
צר ידל :	רוחי אשב
שח נבדל	תוך אולמי עמי ושמי
	יתגדל :

טז

חזקת חסד

למה

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

הוא ענין

נשמתים על שמורת בני ישראל

לכהן

נֶשׁ וְרוּחַ עִם מְפוֹזֵר וּמְפוֹזֵר בֵּין רֵעֵם
תְּנוּעָהּ וְעוֹלָם שְׂבִיב סוּבֵל לְעִמּוּד תְּחִילָה
סִבְלַת קָמִים עַד עֲמִיד כֹּהֵן לְאוֹרִים וְתוֹמִים

ללוי

נֶשׁ חֲזָקִי יָדַיִם מְצַפִּים קֶץ תִּקְבֵּץ נִדְחִים לְעֵרִיךְ
תְּחַסְּנָהּ חֹכִים לְרֹאוֹת כֹּהֵן מִשְׁרַת תּוֹךְ דְּבִירָה
וְהַלּוֹי אֲשֶׁר בִּשְׁעֵרֶיךָ :

לישר

נֶשׁ יִשְׂרָאֵל עִם הַקִּדְשׁ זָכַע יְדִידֶךָ - ת
תִּיחַדֶךָ מִיחַל תְּשׁוּעָתֶךָ לְמִצָּא חֲסִדֶיךָ
לִיצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ :

לאברהם

נֶשׁ חֲתָנִי יִשְׁבַּע מִטּוֹב חֲסִדִּיו וְאַל
יָצוּם תַּחֲנֵן תִּרְנֵן וְצוּרָתוֹ יִמְעִיט
וּמַעְלִיו יִפְיִצוֹן וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִי
לְגֹזִי גְדוֹל וְעֶצוֹם :

ליצחק

נֶשׁ קוֹרָא בְּיוֹם תְּתוּנָתוֹ מִמֶּנּוּ אֵל תִּרְחֹק

תגיל בִּינִי וּבְרִית חֲסִדִּיו יָקִים לְבַל יִמְחַק : אֲשֶׁר כָּרַת אֶרֶץ

אֲבָרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק :

נָשׁ יְדִידֵי אֲמוּנִי בְּפֶרֶךְ מוֹנִי תִצְדַּקְךָ

קוֹרְאִים בְּאֲזֵנִי כְבוֹד מַחֲשֵׁךְ מַעֲזֵנִי בֵּית

יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יְיָ :

נָשׁ אֲמוּנִים עֲמוּסִים מִנִּי בָטָן קָהֳלָה

חֲמוּדָה תַּהֲדָרְךָ תִּקְרַב רִנָּתָם לִפְנֶיךָ

כְּמִנְחַת תּוֹדָה וְעֶרְבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה :

נָשׁ שׁוֹפֵךְ תַּחֲנוּת בִּרְכוּת מֵאֲסָף תִּפְאָרְךָ

אוֹלֵי בִּפְרֻכּוֹתֶיךָ לְבָרְכוּ תוֹסֵף רַחֲמֵי יְיָ

לְרֹאשׁ יוֹסֵף :

נָשׁ חֲתָנִי חֲשׂוֹק לִיּוֹצְרוֹ וּמַהֲלֵל בְּתוֹךְ

עֲלָמוֹת יִדְרוֹשׁ אֶל יַחִישׁ וְשׁוּעָתוֹ

וּבִנְעָמֵי שְׁלוֹמוֹת יַחִי רֵאוּבֵן וְאֵל יָמוֹת :

נָשׁ חֲסִידוֹ הַחֲתָן לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֵל יוֹאֵל

תַּהֲדָרְךָ תִּבְשְׂרָחוּ לְרֵאוֹת בִּיאַת הַגּוֹאֵל

לְשִׁמְעוֹן שְׁלוֹמֵי־אֵל :

נָשׁ בְּנֶיךָ בָּאִים עֲדִיךָ בְּשִׁמְחָה לַחֲלֹת פְּנֶיךָ

לִשְׁלַח בָּהֶם הִנֵּתָן אֲמָרֵי שֹׁפָר לְנַהֲלָם אֵל

הַמְנוּחָה נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלֹחָה :

נָשׁ יְדִידִים נְאֻסְפִים לַחֲזוֹנוֹת לֵי חֲסִידוֹ

תִּתְחַדָּךְ הַיּוֹם יִשְׁמְחוּ וַיַּעֲלִצוּ אִישׁ וְאִישׁ

בְּבֵית מַחְמְדוֹ בִּינִי וּבְמִשְׁה עֲבָדוֹ :

ליעקב

ליהודה

ליוסף

לראובן

לשמעון

לנפתלי

למשה

לאהרן

נֶשׁ רְעוּצָה רְעוּצָה תִּבְצֹלֶת הַשָּׁרוֹן
תִּשְׁוֹרְדֶּךָ עֵת תִּשׁוּבָנָה לִבְצֻרוֹן

לעזרא

וּלְקַחְתָּ אֶת מִנְחַת אֶהֱרֹן :

נֶשׁ עֹמֵד וְרוֹעֵד עַל מַעַל הַגּוֹלָה

עוֹלָה וַיּוֹרֵד וְנוֹשָׂא בְּעֵד עֲדֵרְתּוֹ

רָנָה וּתְפִילָּה הוּא עֲזָרָא בַּגּוֹלָה :

לדוד

נֶשׁ חֲתָנִי כַּמֶּלֶךְ בַּגְּדוֹד יוֹשֵׁב מְרוֹם כֶּסֶף

עֲנִי תַחֲסֹנֶךָ מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹת יוֹם בִּקְהָל

אֲמוֹנִי יִשְׁאֵל דָּוִד לַיהוָה

לשלמה

נֶשׁ חֲתָן הַיּוֹצֵא מִבֵּית חֲתוּנָתוֹ לְבֵית אֵל

מִמְרוֹמוֹ תַחֲסֹנֶךָ חֲסִין זֶה יִגְדֹל כְּבוֹד

בֵּיתוֹ וּמִקִּדְשׁ הַדָּמוֹ הַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה

לנתן

נֶשׁ רַפְּאִים אֲשֶׁר בְּעַפְרֵי יְסוּדִים תִּרְוֹמְמֶךָ

רוּחַ דַּעַת לַחֲבִינִים וּלְלִמְדִים נָתַן אֱלֹהִים

לִבִּי הָאָדָם :

לישעיה

נֶשׁ אֲהוּב וְחֹשׁוֹק בָּא אֶל מִקְדָּשֶׁיךָ

בְּרַנְנָה תִּצְמָצֶךָ תִּקְדָּמְהוּ בְּרִכּוֹת

טוֹב לְכִרּוֹת בְּרִית נֶאֱמָנָה וַיֹּאמֶר

יְיָ אֵל יִשְׁעִיהוּ צֵא נָא :

לשאול

נֶשׁ חֲתָנִי יוֹצֵא מִחוּפָּתוֹ לַהֲזוֹדוֹת לְךָ

בְּטַחוּנִי תַחֲסֹנֶךָ דַּבֵּר עַל לִבּוֹ עַל

קִיְהוּל אֲמוֹנִי הוּא שְׁאוּל

בַּחִיר יִצְ

לחיים

נֶשׁ יַחֲדִים בְּגֻזִים זְרוּיִם בְּאֵיִם תִּיחַדֵךְ
לֵאמֹר לְאַסִּירִים צָאוּ וּלְקִרְוֹא דְרִירוֹ
לִשְׁבוּיִם לְאֹר בְּאֹר הַחַיִּים :

למרדכי

נֶשׁ יֶלֶד שְׁעָשׂוּעִים יִבְקֹר בְּבֵית לֵהִיו
וּבְעֵינָיו נִבְזָה תִיחַדֵךְ וּנְכַבְדֵי עִם
יִאֲסְפוּ לַעֲשׂוֹת לְעַם חֻזָּה יִקְרֹ
וּגְדוּלָה לְמַרְדֵּכִי עַל זֶה

למאיר

נֶשׁ קִרְוֹאֵי כְבוֹד נְקוּבֵי רֵאשִׁית קִצְיֵי
תִקְדִּישֶׁךְ יִכְהֶה עֵין צְרִיחֵם עַרְיָה
מִשְׁמֵי מַעוֹנֵי מֵאִיר עֵינֵי שְׁנֵיהֶם יֵי :

ליהונתן

נֶשׁ חֲתַנֵּי הָעוֹמֵד בְּבֵית חֲתָנוּתוֹ נוֹרָה
אֵיתָן תִּשְׁנֹבֵךְ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִהְיֶה
לְחֻמוֹ נָתַן כֹּה יַעֲשֶׂה יֵי לִיהוֹנָתָן :

לשלום

נֶשׁ יֵרָא מִפְּשָׁעוֹ וּמִפְּנֵי חֲטָאתוֹ אֵין שְׁלוֹם
בְּעֶצְמוֹ תִיחַדֵךְ יִחַכֶּה וַיֹּאמֶר נִפְלָה נָא
בְּיָד יֵי כִי רַבִּים רַחֲמֵינוּ הַמִּשָּׁל וּפְחַד עַמּוֹ
עֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו :

לאשר

נֶשׁ שְׁתִּיל חֲמוּדוֹת מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹמוֹ תִשׁוֹרֵךְ
בְּפִרוֹחַ כְּמֶאֱז מִשְׁרָה עַל שִׁכְמוֹ מֵאֲשֶׁר
שִׁמְנָה לְחֻמוֹ :

לשמואל

נֶשׁ עוֹפֵר חֲמוּדוֹת רִצּוֹנֵךְ הוֹאֵל תַּעֲרִיצֶךְ
אֲנָא מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתָיו וְהוֹאֵל לִשְׁמַע
קוֹל שְׁמוּאֵל :

למנוח

נֶשׁ יֶלֶד חַן בְּתוֹךְ זְקִינֵי הַמּוֹנֵי . תִּנְחַדְךָ
יוֹם חַתּוּנָה . שׁוֹפֵךְ תַּחֲנֹה . לִפְנֵי בֵר מַעֲוֵנִי
וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל יְיָ

למנחם

נֶשׁ יֶלֶד יָקִיר יוֹצֵא בְּבֵת נְקִיָּה . לֶךְ מְרִים
רֵאשִׁי . תִּנְחַדְךָ . יַעֲתֵר לְהִיטִיב מִזֶּלְךָ
יְהִי מִלְכִּי וּקְרוֹשִׁי . מְנַחֵם מְשִׁיב נֶפְשִׁי :

לצמח

נֶשׁ עוֹרֵךְ בְּנֻעָמוֹ . לְצוֹר בְּמְרוֹמוֹ . תִּחְסַנְךָ
רִצָּה נָא אֵל אֶל בְּרוּב חֲסִדֶיךָ לְרוֹמְמוֹ . אִישׁ
צֶמַח שְׁמוֹ :

לידידיה

נֶשׁ יוֹדֵד יוֹצֵא לְחִלוֹת בְּאֵין רַמְיָה . תִּנְחַדְךָ
יְהִי הַנְּחִיל עַל יָדוֹ דֵּת וְתוֹשִׁיָּה . וַיִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ יוֹדִידָה :

לאליעזר

נֶשׁ אֲהוּב וְחֲשׂוֹק . בְּמוֹשָׁב זְקִנִּים . תִּאֲמִירְךָ
בְּרַךְ יְיָ חִילוֹ . כְּפֹכְכִי בְּנִים . לְאֵלִיעֶזֶר
בְּנִים :

ליהשוע

נֶשׁ זֹכֵר חֲסִדֶיךָ שׁוֹאֵל . תִּזְמַרְךָ
תְּהִי יֶדְךָ לְעֶזְרוֹ וּלְגִדְלוֹ . הוֹאֵל : אֶת
יְהוֹשֻׁעַ לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל

לברוך

נֶשׁ הָעָם הַמִּיַּחֵד בְּכָל יוֹם שֵׁם כְּבוֹד . אֲהִיָּה
תִּתְחַדְךָ . הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה . אֲשֶׁר בָּצָלוֹ נַחֲיָה
גַּם בְּרוּךְ יְהִיָּה :

לגרשון

נֶשׁ עִם מוֹנֵיוֹ בְּגִלוֹתָיו לֹא הִנֵּחוּ לוֹ לִישׁוֹן :
תִּזְמַרְךָ . לֵךְ יִקְרָא אֲגִלוֹתָיו שְׁמֵרָהוּ בְּאִישׁוֹן
שִׁפְעַת בְּרִכּוֹתֶיךָ תִּהְיֶינָה לְגִרְשׁוֹן :

לשם טוב

נֶשׁ שְׂרוּיִם בְּבֵית גְּלוּתָם . וְנִפְשָׁם יִקְטְבוּ
קָטוֹב . תִּהְיוּךָ . עוֹד יֵצֵא שְׁמָם בְּנוֹיָם :
וַיְהִיו כִּנְן לְטוֹב . טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב :

לעמנו

נֶשׁ מִנְחָלִים כְּבוֹד לְ : וְעַתָּה יַעֲמֹד הַשֵּׁר מִיכָל
תִּהְיוּךָ . אֲזִי יִבְנֶה גֹזֶל : מִקְדָּשׁ אֲרִיֶּל . וְנִקְרָא
שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה עֲמֹנָל :

לגד

נֶשׁ חֲתָנִי עִם אִשְׁתִּי נְעוּרִים לְבִטָּח וְשִׁכּוֹן . תִּהְיוּךָ
בְּהַתְּפִלָּה לְקִרְבָּאת אֲהִיו יָפוֹן . בְּרוּךְ מִרְחִיב גֹּדֶר
כְּלָבִיא וְשִׁכּוֹן :

לאיהו

נֶשׁ חֲתָנִי קָל כְּנֶשֶׁר וְרֵץ כְּצִבִּי . תִּרְוֹמְךָ . בִּימִיו
תִּבְנֶה אֶפְרַיִם וְתִמְחַר לְהִבִּיא : אֶרֶץ אֶל־יְהוָה
הַנְּבִיא :

לדני

נֶשׁ עוֹפֵר חֲמוּדוֹת . רְצוֹנָךְ הוּא . תַּעֲרִיצֶךָ
אֲנִי מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתָיו וְהוּא : וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים
אֶת דְּנִיָּא :

לחתן וברית

נֶשׁ צֶמֶד חֵרֶן
דְּמִים וְחֲתָן תְּמִים
תְּחִנָּה . תְּרִינָה

בִּישָׁר שְׁנֵיהֶם צוּר עוֹלָמִים . יָבִלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וְשְׁנֵיהֶם בְּנְעִימִים :

פיוטום ופזמונים לחתנים ולברית מילה

אתה	ה' עושה פלא	כבודך מלא עולם
	צוה ישועת עמך	מכל נמצא ונעלם
	הקם למען שמך	סכות מידור הנפלת
הקם למען שמך	ותמיד אברכה	נכספך
כלתה נפשי	בבגן בית לבנון	הטור
אלהי אונך	חיש ביאת שמו ינון	(הקם)

יורוך כל אפסי ארץ	ביום נוער ומזומן
וירגזון בשמך	בעגלא ובזמן
(הקם)	

גמול השב על קמך	מחריבי היכליך
רחם על צאן מרעיתך	משתחווים למולך
(הקם)	

דרור קרא לנפוצים	בארבע הפאות
לך תלויות עינינו	והראנו פלאות
(הקם)	

חדש ימינו בקדם	זכור ברית המזנים
קרב בגן דבירנו	כימי עולם וכשנים
(הקם)	

(אמר לאותו נולם) אַל תִּחַיְתָהּ שׁוּב אֶרֶץ מִצְרָיִם

אלהים

אֲשַׁחֲרֶךָ צְמֵאָה לְךָ נַפְשִׁי נִסָּה לִנְּו
אֹר פִּנְיָ וְהֵאִירָה אֶת שְׁמִשִּׁי שִׁירֵו לֵאל

נְבוּנִי • שֶׁבַת הַיּוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ :

שִׁירוּ לַיְיָ נְבוֹנֵי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיְיָ:

וְנִגְדָּוָל שֵׁם קָדִישׁךְ

נָרִין בִּישׁוּעָתְךָ

נָשִׂיר בְּפִית מִקְדָּשְׁךָ

וְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ .

עֵינֵינוּ

א ברוך גדול ידע
בצלצלי תרועה

יֹדִיךָ עַמִּים אֱלֹהִים
בְּהֵיכָל וְלִוְיִיךָ

שִׁיר

עַל עֵמֶךָ דָּל וְנִכְאָר
מִחֲרֵי־שׁ וּמִשְׁתָּאָה

גִּמּוּל חֶסֶד עֲבָדְךָ
רוּפֶק תָּמִיד דִּלְתִּיךָ

שִׁיר

כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
בַּפָּחוֹת וּסְגָנִים

דְּבִיר וְאוֹלָם תְּקוּמָם
הָשֵׁב עֲבוּדָה לְמִקְוָה

שִׁיר

פיוט

אל

מהולל בתשבחות
ולשון אלם תרים

אלהי הרוחות

וְשֵׁת חֲכָמָה בְּטוֹחַת

נִשְׂאֵר פָּנִים וַיְהִי בְּנִסְעֵה יִצְחָרֹן

מלכותך כל עולמים
אום עקרה וערום

נעלם על כל רמים
רחם עם עגומים

נשיר

נהלל שמו תמיד
בכפורת וארון

יוצר וכל מעמיד
חזור קרבן התמיד

נשיר

מעוז ומחסו
פראשון וכאחרון

גדול רם ומתנשא
הבט עם לך חוסה

נשיר

איומה וטערה
ורפא את שברון

דרור קרא לעדה
וקרב לה מועדה

נשיר

אתה ואלהי ישעי -
ואשירה שיר ורון

חזק ארחי ורבעי
יערב לך שועי

נשיר

פיוט (קודם גילה)

ואשפך לפניו שיחי

ליי בחיי

אשירה

ובידו אפקיד רוחי ברוך אשר יבטח

גדלו אתי כל המוני

בין אין קדוש ואין צור כני

גְּרוּמָמָה יִחַדּוּ שִׁמְךָ
נוֹתֵן כַּח לֵאמֹן אוֹנִים

אֵין

יִשְׁיִשׁוּ יִשְׁמְחוּ הַמּוֹנִי
עֲזָרִי מִעַם יִי

אֵין

גָּאֵל עַמְּךָ מִיַּד שׁוֹסֵהוּ
וְנִהְלֵם לְנוֹה מִרְבֵּץ

אֵין

דְּבִירְךָ הִשָּׁב עַל תִּלְהָה
קִרְבָּה אֶת נַפְשִׁי גָאֵלָה

אֵין

חֲזַק גָּא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
וּבְרוּךְ יִי יוֹם יוֹם

אֵין

אַתָּה לֹא שׁוֹכֵן מְעוֹנִים
תִּנְהַר עֵינֶיךָ לְעַבְדְּךָ

בְּיוֹם תִּקְוַמַּת אֲרָמוֹנֵי
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

וְהַנְּפוּצִים תִּקְבֹּץ
לֹא תִשָּׁב פָּנֶי מִשִּׁיחָךָ

חֲבוּשׁ וּרְפָא תַחֲוִלָּה
לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי

עִם מְקוּיִם לְךָ פְּדִיוֹם
הֵא יִשׁוּעַתֵּנוּ סֶלָה

פִּיוט לְבִרְיַת מֵלֶכֶּה לְנֹא כִי שִׁמְרוּ

אַתָּה

הֵא עֲשֵׂה פֶלֶא

רָגְזוּ עַמִּים בְּשִׁמְעֶךָ

בְּרוּךְ אֱנָשִׁי נִחַלְתְּךָ

וּכְבוֹד תִּדְּבַר מַלְכוּתְךָ

כִּי שִׁמְרוּ אֱמַרְתְּךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ :

עֵינֶיךָ לְנוֹ הוֹדַעַת

שָׁמַיִם שִׁדְּבִירְתָּ

מִשְׁבָּעִים שִׁבְחָרְתָּ

לְעַמְּךָ יִאֲוִרוּ

ביום נועד ומזומן
הצרים עם לא צמן
אשר לאות ולסימן
ועינינו יאורו

נשמחה בישועתך
ויראו שונאי ויבושו
זכור ברית אבותינו
להיות נקראים על עמך

כִּי

אלהי הצבאות
ועשה עמנו אות
והראנו פלאות
תורתך ינצורו

ימי קדם וברית אב המונים
זכור נא ותפקוד על בנים
חדש כימי עולם וכשנים
כי לך תלויות עינינו

כִּי

נמול לשמנה ימים
יהי גבור והתמים
ויאמרו כל העמים
זרע אמת יקצורו

נמול נא למען שמך
תפן עליו ממרומך
ישמח אביו ותגל יולדתו
אשרי עבדיך אלה

כִּי

נע ונר בארץ לא לו
הקשב ושמע בקולו
יערב לך מהללו
בביתך יפצורו

דרוש נא לבן אמתך
יום יום מקוה ישעך
תשיבם לארץ נבחרת
ובקול שירים ורננים

כִּי שִׁמְרוּ

פיוט

אגדלך

אֵלֵּי כָּל נִשְׁמָה וְאוֹדֶךָ בְּרוֹב פִּחוֹ—
וְאִמָּה אֵין קְדוּשׁ כִּי אֵין בְּלִתְךָ עוֹשֶׂה
נִפְלְאוֹת אֶתָּה לְבָדֶךָ :

נִוָּה מִקְדָּשְׁךָ צָבִי כָּל הָעָרִים הָקֵם וְנִקְרִיב לִפְנֶיךָ פְּרִים
אֵין קְדוּשָׁה

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל בִּישׁוּעָתְךָ נַפְשֵׁנוּ
אֵין קְדוּשָׁה

גִּלָּה סִתּוֹם לַעֲמֶיךָ אֶל נֶאֱמָן הַנְּפוּצִים בְּצָפוֹן וּרְחֵימָן
אֵין קְדוּשָׁה

חֲזֹק עֲמֶיךָ אֲדִין הָאֲדוֹנִים כִּימִי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
קְדֻמוֹנִים (אֵין)

פיוט¹⁰⁰

לִמֵּן לֵב לֵב חִינְחִייה

אתה

הוּא אֵלֵינוּ לְבָדֶךָ נוֹכָא אֶתָּה וְרָם
עַל כָּל רָמִים אֵין קְדוּשׁ כִּי אֵין

אֵין בְּלִתְךָ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים

לֵב לֵב לֵב נִסָּה לָנוּ אוֹר פְּנֶיךָ לֵב לֵב אֶת שְׁמֶיךָ אֶבְרָכָה :

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶיךָ הַשֵּׁב עֲבוּדֵי לַמְּקוֹמָה

נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּבִנְיָן עִיר תְּפָאֶרֶת שְׁמִימָה

לֵב

פָּדָה עֲדָתְךָ הַשְּׁבוּיָה
מִיָּד תוֹצִיאֵנוּ לְרִנָּה

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ
יָבוֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ שׁוֹנְאֵינוּ

לֵב

כִּי־מִי עוֹלָם וּבִשְׁנֵי קִדְמוֹנֵי
נִחְלַלְךָ בְּעֵזְבִי וּבְמִינִים

חֲזַקְנוּ וְהָשִׁב שְׁבוּתֵינוּ
חֲדָשׁ בְּגֵן עֵיר צִיּוֹן תִּפְאַרְתֵּנוּ

לֵב

לֵב קֹלֵן עֵינֵיהֶם חֵן גְּמִלְהוֹ

פִּיוט

לְאֵל צוֹר מְרוֹמָם
לַיְלָה וַיּוֹמָם

שִׁירָה חֲדָשָׁה
וְאֶעְרֹךְ רַגְלִי

אֶפְתָּח נָא שִׁפְתֵי וְאֶעֱנֶה בְּרוֹן נֶשִׁיר בְּנָם

וַיְהִי בְּנִסְיוֹעַ הָאָרֶז -

גְּאוּלָּה וְהוֹאֵל
וַיִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל

נָא פָּנָה לְנוֹדֶדֶת
וַיִּגַּל בִּי יַעֲקֹב

חֲפֹתָח

לְעֵיר הַבְּנוּיָה
בְּאַרְץ נִכְרִיָּה

יְהִי הָשִׁב עִם יִשְׂרָאֵל
עַד מָתִי תַעֲזֹבֵנוּ

חֲפֹתָח

מְדִירַת אֲדָמָתָם
צָר בְּכָל צָרָתָם

גְּמוּלָה עַל עַם גְּרוּשִׁים
אֶתָּה פּוֹדֶה וְגּוֹאֵל

חֲפֹתָח

כָּאֵב אֶת בֶּן יִרְצָה

רוֹדִי לִי וְאֶנִּי לוֹ

אשר בך חוסר

ראה עם אהבך

אפתח

ובעני לבנון -
בעני ובזמן

חושא ביאת ינון
ופרה עם לא אלמן

אפתח

פיוט

לעושה פלא ונסים

שמך מעוזי

אזמרה

מושיע משגב

אתה יי מן בערי

לחוסים: למען טובך הקם למען

שמך חיש ביאת משיחך נשמחה בישועתיך ואת שמך

אברכך:

הביטה חרפת המוני

נאור אתה גדול שמך

ידעו כי אתה יי:

נפוצים קבץ לעירך

למען

על עם יחירי סגולה

יי פקח נא עיניך

בחרת במ לנחלה:

יראו שונאינו ויבושו

למען

גדלה מאור אנחתי

גבור ונאור בגבורה

אומרים איה תקורתי

גמול השב על צרים קמים

למען

אתה אל שוכן מעונים

דרוש נא את בן אמתך

כימי עולם ובשנים

דברך הטוב יאמן

למען

פיוט
נאה מיוסר על המוזיקא
חברו מכס האלם ר' יעקב דלונגל נר

אל

מסתתר עין לא תשורך צפה ומביט כל
וכל הוא פעלך

שנאים מדבר — ירעדון מפניך — איך ייטב שיר —
אנוש גדלך

יִישָׁר חֵילךְ — עָמִי בְּשִׁירְתְּךָ — הַשְׁמִיעֵנִי קוֹלְךָ
עֲרִבָה לִפְנֵי

עֲשֵׂה זֹאת יִישָׁר אֲוִרְחוֹתֶךָ וְתַשְׁיֵיר שִׁיר חֲדָשׁ
בְּבִנְיָן אֶרְמוֹנִי

אב רחמן — כוֹנֵן בֵּינֵי נֶגֶד — בְּנֵי מְבוֹרָה
לוֹ יִהְיֶה כְּדַבְּרֶיךָ

אֲבוֹתֶיךָ הַבְּאִישׁוּ רִיחַם בֶּן יִקְיָר לִי אֶפְרַיִם
וְגִלּוֹךְ מֵעַל שֶׁלֶחַן אָבִיךָ שְׁבַע שָׁמַיִם

הָאֵל כְּמִדַּתְךָ רַחֵם וּכְבוֹשׁ עֵינִי וְהַפִּיךְ כָּל לֵבָב לִדְעוּת
אֲזִי צִיּוֹן תָּשׁוּב תִּרְחֵם וְתִכְרֹחַ גְּלוּת

הַמְרִשְׁעוּת

אֲתָה מֶה תַּהְמָה עִם אֲסִיר הַתְּקוּהָ בָּא עֲרֵךְ

עַתָּה חֲדוּהָ חֲדוּהָ

אָרְכוּ הַיָּמִים אֱלֹהֵינוּ
עֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל פְּזוּרִים
וּמָתִי אֶת קִרְנֵנוּ תָרִים
אֶת קֶרֶן בֶּן יִוֹד

מִלִּכְנֹס

הַתְּמָלָא רַחֲמִים עָמִי קֶץ הַיָּמִים כִּי יֵאָחֵר קוֹה בַּעֲקֻבוֹת
מִשִּׁיחֶךָ

יִשְׂרָאֵל דְּבָרֵי אֵל צִפָּה לִישׁוּעָתְךָ יִשְׂרָאֵל עִם נוֹשָׁע
תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים יִשְׂרָאֵל עִם נוֹשָׁע

תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים

תִּכּוֹן מַלְכוּת עֲלִיוֹן תִּכּוֹן מַלְכוּת שָׁמַיִם וְאֵז שִׁיר הַגִּזּוֹן
בְּגִבֹּל וּמַצְלֵתִים נְשִׁיר אֶת שִׁיר צִיוֹן

לֵנוֹ קִנְיָנוֹ
פִּיוֹט

אֲשִׁיר שִׁירֵי לֵאל עֲלִיוֹן נוֹרָא עֲלִילָה וּתְהִלָּה
אֵל נָא הַבִּיטָה מִשְׁמִיךְ הַבִּיטָה הַבִּיטָה
נִחֲלֵתְךָ הַבִּיטָה הַבִּיטָה צֶאן

מִרְעִיתְךָ צֶאן מִרְעִיתְךָ :

הַקְשִׁיבָה רִנְתִּי צוּר גּוֹאֲלִי אֵלֵי צוּרִי אֵלֵי צוּרִי
חֹזֶן לְאוֹמֶךָ הָאִירָה הָאִירָה מֵאוֹר פְּנִיךָ הָאִירָה
הָאִירָה אוֹר תּוֹרֶתְךָ אוֹר תּוֹרֶתְךָ

עֲשֵׂה לָנוּ אוֹת לְטוֹבָה יִרְאוּ שְׂנְאֵינוּ יִדְמוּ בְּשֵׁם יְיָ
כִּי אֱמִילֵם נְשִׁירָה נְשִׁירָה בְּבֵית קִדְשֵׁנוּ נְגִילָה

נְגִילָה בִּישׁוּעָתֵינוּ בִּישׁוּעָתֵינוּ :

מִחֶרֶק מִלִּפְנֵי חַיֵּשׁ גּוֹאֲלִי אֲנָא אֵלִי אֲנָא אֵלִי
מִחֶרֶק פָּדָנוּ חֲנָנוּ חֲנָנוּ אֶתְּהָ אֲבִינוּ חֲנָנוּ חֲנָנוּ לָךְ
קוֹיֵנוּ חֲנָנוּ חֲנָנוּ וְשַׁלַּח אֶת מְשִׁיחֵנוּ אֶרֶץ
מְשִׁיחֵנוּ :

הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ
הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ

פִּיוט חֲבָרוּ הַחֲבֵס הַזֶּה

רִנָּנוּ זִמְרוּ שִׁיר תוֹדָה לֵאלֹהֵינוּ
מוֹשִׁיעֵנוּ עֲלִינוּ נִזְרָא

יִקְבֹּץ פְּזוּרָה מֵאֲרָצוֹת אוֹיְבֵנוּ
אָמַר אֵל בְּפִי נְבִיאָנוּ יֵשׁ יוֹם יוֹדֵעַ לֵיָּ :
כִּי בּוֹ אֶקְבֹּץ אֶת בְּנֵי בְּבִנְיָן כְּבוֹד תִּפְאֶרֶתֵנוּ

פִּיוט מִי בְּרוּכֵנוּ

פִּיוט

צוּר מִשְׁלוֹ אֶמְלֵנוּ בָּרְכוּ אֲמוּנָתֵנוּ שְׂבַעֲנוּ וְהוֹתֵרֵנוּ
כְּדָבָר יְיָ :

את עולמו · רועינו אבינו · אכלנו את לחמו
ויינו שתינו · על בן נודה לשמו נהללו
בפינו · אמרנו וענינו · אין קדוש כִּיָּיִ
צור

הזן

בחסדך · על עמך צורנו · ועל ציון משכן
כבודך · זבול בית תפארתנו · ובן דוד
עבדך · יבא ויגאלנו · רוח אפינו משיח ייָ
צור

רחם

וקול תודה · נבדך לאהינו · ועל ארץ
חמדה טובה · שהנחיל לאבותינו · ומזון
וצידה · השביע נפשנו · חסדו גבר עלינו
ואמת ייָ : צור

בשיר

המקדש · עיר ציון תמלא · ומלוכה
תתחדש · ברננה שם נעלה · הרהמן
הנקדש · יתברך ויתעלה · על כוס יין
מלא בברכת ייָ : צור

תבנה

פיוט לשבת

מכובד מכל ימים · פי בו שבר
צור עולמים · ששת

יום זה

ששת

ימים עשה מלאכתך · ניום השביעי —
שבת לאלהיך · שבת לא תעשה · בו
מלאכה · כי כל עשה ששת ימים · יום

ראשון

הוא למקראי קדש · יום שבתון שבת
קדש · על פן כל איש · על יינו יקדש
על שתי לחם יבצעו תמימים · יום

אכול

משמנים ושתה ממתקים · כי אל יתן לכל
בו רבקים · בגד ללבוש ולחם חקים **בשר**
ודגים · וכל מטעמים · יום

לא

תחסר כל בו ואכלת · שתה ושבעת וברכת ·
את יי אלהיך אשר אהבת · כי ברכת מכל
העמים · יום

השמים

מספרים כבודו · גם כל הארץ
מלאה הודו · ראו כי כל אלה
עשתה ידו · כי הוא הוצור
פִּעְלוֹ תמים —

יום זה

פיוט

ער

עת

נצא

מה

שגפוח היום · ונסו הצללים · קול רודי צור
 ואיום · ונצוח במחלים · קווצותיו תלתלים ·
 להיות להיות · להיות לי סגולה · נעים נאווה תחלה
 הדרש לאישי · הושע לו יד ומינו · שמאלו
 תחת ראשי · פרישז עליו עננו · שהשמה
 במעונו · אברך אברך · אברך במקלות
 (לחמן) בתופים ובמחולת · (לבריית) חתן דמים למנות
 השדה לרעות · טנא מלא רפודים ·
 באהל היריעות · במשכנות מבטחים ·
 תחת אחד השיחים · בין שדי בין שדי ·
 בין שדי נרוה רודים · והיינו לאחריים ·
 יפית ומה נעמית · אחות חולת אהבה ·
 ורחצת וסכת ושמת · בגדי קדש חשובה ·
 ותחת המרכבה · בהודי בהודי ·
 ותחת המרכבה · במראה ולא בחינה ·

פיוט

ארזי

לבנון יפרחו אל חי ועוד יעצורו כי
שמרו אמרתך ובריתך ינצורו :

אות

הוא לעם זו קנית חותם ברית קדישך כי
על ירידך בגית היכל מחודשיך כל פה
מהרה ענית רצוי בכל אשך אשהי בני
נגשיך ענבי ברית ינצורו כי

עליז

בסוד יחודך אהוב אשר כוננת הארץ
במדת חסדך תמים ושם קננת קנו
ויום יום יורך זרעו בעת שננת ארצו
ועוד חננת גלויים אשר ינצורו כי

רם

זה בכל חוצותינו מציל שאר משחת כי
עדי בשר ערלתינו טמון בעמקי פחת יירא
ענן חטאתינו מזרה וגם הרחצ סעק
ואש מתלקחת אחור הכי ינצורו כי

נשמת

מקור בינתך תרון ותעלה אבר רוח
יקר תפארתך יגיל במשביר שבר נפש
הדר מלכותך תשמור אנוש בקבר יחד
בחירי בן עבר אנריתך ינצורו כי

תשבי

מבשר ישענו תחיש ואז נרגיע יבא
משיחך ירענו לפושעים יפגיע ירום

וְנִשָּׂא זֶרְעֵינוּ לְמַרְוֹם זָכוֹל יִגִּיעַ אֲנָשִׁי בְרִיתְךָ תוֹשִׁיעַ
 זֶרַע אֱמֶת יִקְצֹרוּ כִּי
אֲרָזִי לְבִטֵּן יִפְרָחוּ אֶל חֵי וְעוֹד יִקְצֹרוּ כִּי שִׁמְכוּ
 אִמְרֶתְךָ וּבְרִיתְךָ יִקְצֹרוּ:

פִּיוט

יִפְּרוּ וַיִּרְבּוּ כִּרְעֻנָּיִם יַחְזִיזוּ וַיִּרְאוּ בִּפְנֵי בָנִים:

אֶת חֶתֶן לַיּוֹם חֲתוּנָה
 אֶפֶזֶר חֲכָמָה וְרוֹב בִּינָה יִפְּרוּ
לְאָזֶר לוֹ פֶלֶה מְכֻלָּלֶת
 לְזִנוּג לוֹ אִשָּׁה מְשֻׁבֶּלֶת יִפְּרוּ

עֶבֶר חֶתֶן בְּמַעְבְּרוֹ
 עֶבֶר חֶתֶן בְּמַעְבְּרוֹ
 כִּמָּה נָאָה זִיו תוֹאֲרוֹ יִפְּרוּ

זִבְדָּה פֶּלֶה בְּנוֹיֶדְיָה
 זִבְדָּה פֶּלֶה בְּנוֹיֶדְיָה
 כִּמָּה נָאָה זִיו יִפְּיָה יִפְּרוּ

רַב רַבִּים מְעַרְבֹבֹת
 לְאֵלִפִּים וּלְרַבָּבוֹת יִפְּרוּ

יְבוֹרְכוּ חֶתֶן וּפֶלֶה כִּפְּרָךְ אֲדָם וַחֲנוּה

יְבוֹרְכוּ חֶתֶן וּפֶלֶה כִּפְּרָךְ אֲבִרָתָם וְשִׁרְיָתָם:

יְבוֹרְכוּ חֲתָן וּפֶלֶה כְּבִרְךָ יי' יִצְחָק וְרִבְקָה

יְבוֹרְכוּ חֲתָן וּפֶלֶה כְּבִרְךָ יי' יַעֲקֹב רָחֵל וְלֵאָה

יְבוֹרְכוּ חֲתָן וּפֶלֶה כְּבִרְךָ יי' מִרְדְּכַי הַצַּדִּיק
וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה : יִפְרוּ

פִּיּוּט

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה אֲדִיר בְּמִלּוּכָה בַּחֹר כְּהִלְכָה
גְּדִידֵיו יֹאמְרוּ לוֹ : לֵךְ וּלֵךְ לֵךְ וּלֵךְ לֵךְ יי' הַמַּמְלָכָה

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה רָגוּל בְּמִלּוּכָה הַדּוֹר כְּהִלְכָה
וְתִיקִיו יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה זָךְ בְּמִלּוּכָה חֲסִיד כְּהִלְכָה
טַפְסָרֵיו יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה יַחִיד בְּמִלּוּכָה כְּבִיר כְּהִלְכָה
לֹוּה טִיו יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה מְרוֹם בְּמִלּוּכָה נוֹרָא כְּהִלְכָה
סְבִיבִין יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה עֲזוּז בְּמִלּוּכָה פִּזְרֵה כְּהִלְכָה
צְבָאִין יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כִּי לֹא נָאָה כִּי לֹא נָאָה קָדוֹשׁ בְּמִלּוּכָה רַחוּם כְּהִלְכָה
שֶׁרְפִין יֹאמְרוּ לוֹ - לֵךְ

כי לו נאה כי לו נאה תקיף במלכה תמים
בהלכה תמימו יאמרו לו לך ולך ולך
לך יי המלכה

פיוט נאה

ענויים ומרורים שירו זמרו התעוררו -
אנשים חלשים כח התאזרו התגברו
בשירה וקול זמרה זמרו לאלהינו -
הזרו ליי עם תמוני וכל בני וזקני וכוהני
ישלח את משיחנו:

ישרה ויהודה היו גוי אחד ומיוחד שובו שובו
לאל בכל לבבכם ונפשכם הנה קר
ובמהרה ישבור עול צוארינו הורו
ובנה לבנון שלח ינון אבינו מלכנו -
זכור עיר ציון ואפריון ועשה למעמך
אם לא למעננו:

זכור נא אבינו ברית ראשונים ואיתנים קבר
תפילת עם אליך פונים מתחננים והאיכה
עינינו וזרם את קרנינו הורו
אך אפים כלה זעמך מעמך ובירושלים
נחה עדתך נחלתך לעיני כל העמים קבץ
נפוצותינו: (הורו ליי)

בקשה לשבת וראש חדש

שירן לאל נבונִי · שירי רנני · שבת וראש
חדש · יום זה לִי · שבת וראש חדש ·
(יום זה)

יקר שמו חודיעו · לכל והשמיעו · זמרו
הריעו · לפני המלך יי ·
(צנת ורם)

עוזר לו במקדשו · תנו חושן לרחשו · התהללו
בשם קדשו · ישמח לב מבקשי יי ·
(צנת ורם)

קדושים שמך יהודו · וחסדך יצדו · יחללו
ויהללו ויודו · שמים פלאך יי ·
(צנת ורם)

באתי וקדשתי · שמך ושירים שרתך ואלה
הנשתי · בכורים ליי ·

שבת וראש חדש · יום זה
לי · שבת וראש חדש

ה.ה.

לכך לאוסיארוואין טו גוטאונור

חוסים

כיום תמתיך

כִּי בַת־יִיָּהוּם קָצוּ

נָא עַל פְּלִיטָתִימוּ

אֵל תִּי אֵל תִּי

האומרים

הָאוֹמְרִים אֱלֹהֵימוֹ

אֵי אֱהִימוֹ

ענין

להתישם

למה תישם

קח' תיפ'ך : מחר פ'ך

קוֹמֵי אֲזוּרֵי

נַח אֶל הַיָּם שְׂבַע־תַּיִם

אֵנֶקֶם נֶקֶם

אֶל חֵיקָם -

שְׂמַחֵי חֲבֻצֹת הַשָּׁחוֹן

חֲבִיצֵלַת הַשָּׂרֹן

גִּילִי . לְבֵית אֵל

גִּיל גִּיל

התעלה,

בְּמֵאָז בְּנִסּוּעַ הָאֶסוֹן

בְּנִסּוּעַ הָאֶרֶץ

נאמר

על שובני -

רח נעלה אל השמים

פיוט

אודא לאל פודה גואל שירו לו גוי כלו -
 חמוני אין עוד מלברו עד שמים
 חסדו ומלא תבל חודו אין עוד
 מלברו עד שמים חסדו י ומלא
 תבל חודו

לקור אזמר שם כבוד מלכותך מלך מלא
 רחמים

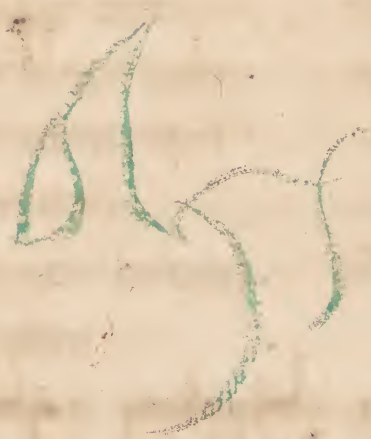
שלח גואל תורתך ובהרה ינצל הגלות למען
 מלכנו ואז ישיר ורון ויבא משיח צדקנו לה יי
 חארון - בנסוע

אזמר שם כבוד מלכותך
 מלך מלא רחמים שלח גואל

פנים

הבית

החזק

החזק

החזק

החזק חזק חזק חזק

החזק חזק חזק חזק

נברך שאכלנו משלו שמים ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו

(אס הם עשרה יאמר אלהינו)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם
כלו בעבור שמו הגדול בטובו בחן ובחסד
וברחמים. כאמור נותן לחם לכל בשר כי
לעולם חסדו. ובחסדו הגדול יתיה עמנו. כי הוא אל זן
ומפרנס ומכלכל את הכל ומכין מזון לכל בריותיו ולכל
מעשידיו אשר ברא כאמור פותח את ידך ומשביע לכל חי

רצון . בריך אתה יי' הון ברכתיו את הכל :

נורה

לך יי' אלהינו . ונפאריך מלכנו . ונשבחך
יוצרינו . ונהלך מושיענו . ונמליך
מלכנו . מלך יחיד חי העולמים . ע

שהנחלת לאבותינו . ארץ חמדה טובה ורחבה . ברית
ותורה . חיים ומזון . ועל שהוצאתנו יי' אלהינו מארץ מצרים
ופדיתנו מלכנו מבית עבדים . ועל בריתך שחתמנו
בבשרינו . ועל תורתך שלמדנו . ועל חקי רצונך .
שהודעתנו . ועל חיים ומזון שאתה זן . ומפרנס אותנו
תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה ובכל רגע :

על

הכל יי' אלהינו אנו מודים לך ומברכים את
שמך תמיד אלהי ישעינו . ונהנקם לנו מצרינו
ונודה לך על נחלת אבותינו . ועל מזוננו
שחננת . בכתוב ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך בריך אתה יי' על הארץ
ועל המזון -

רחם

יי' אלהינו . עלינו ועל ישראל עמך ועל
ירושלים עירך . ועל ציון משכן כבודך .
ועל מלכות בית דוד משיחך . ועל הבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ועלינו . אבינו רענו

זוּנְנוּ פְּרַנְסָנוּ כִּלְכִּילָנוּ . הַרְוִיחָנוּ הַרוּחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי מַתְנֵת
בֶּשֶׁר וָדָם . וְלֹא לִידֵי הַלְוָאת אָדָם . שְׂמַתְנַתֶּם מַעֲטָה
וְחִרְפַּתֶּם מְרִיבָה . אֵלֹא לִידֵךְ הַמְּלָאָה . יְיָ יִרְחַבְכָּהּ
הַפְתִּיחָהּ . וְהַשְׁבֵּעָהּ וְהַטּוֹבָהּ . אֲשֶׁר לֹא נָבוֹשׁ בְּעוֹלָם
הַזֶּה . וְלֹא נָכֵלֶם לַחַיִּי הָעוֹלָם הַחֹבֶכָא . כִּי בָשָׂם קִדְשֶׁךְ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ . וַיָּבֹא אֵלֵינוּ הַנְּבִיא -
וּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ . וַיְבִיאֵנוּ שְׁמוּעָה
טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק . וְאָף עַל פִּי שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ . חֲרַבְּנוּ
בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ . אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנֶצַח .
וְאֵל תַּעֲזֹבֵנוּ לְאוֹרֵךְ יָמִים . -

(כִּסֵּבַת)

אור

רצה

וְהַחֲלִיצָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבַת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה
כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ מִלִּפְנֵיךְ לַשְּׁבוּת בּוֹ
וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כַּמִּצְוֹת רְצוֹנְךָ . פְּרִצוֹנְךָ הַנֵּחַ לָנוּ -
וְאֵל תְּהֵא עָלֵינוּ צָרָה וְרָעָב וַיְגֹז בְּיוֹם מְנוּחָתֵינוּ . כִּי אָמַר
דָּוִד הַנֵּחַ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹ . וַיִּשְׁכֹּן בִּירוּשָׁלַיִם
עַד לְעוֹלָם . וְנֹאמַר שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עַרְכָּתִי נִרְ -
לְמִשְׁיָחִי וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְבָדְךָ כִּי אַתָּה הוּא בֹּעֵל
תִּשְׁוִעוֹת וּבֹעֵל הַנְּחֻמוֹת . וְשִׁמְרָנוּ
בְּתוֹכָהּ וְנִרְאָה בְּנִחְמָתָהּ וּבְבִנְיָנָהּ :

ברַח וּבֵיט

אלהינו

ואלהי אבותינו יעלה ויבא - יגיע

יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר

זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו

וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים

עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה

לטובה לחן לחסד לחיים ולרצון ביום :

מגמלות הזה

ראש מרש הזה

הזכרון הזה

מג השכונות הזה

שמיעת מג עלית הזה

מג הסוכות הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו

בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו וחמול

ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה וגזון והושיענו כי אליך

עיננו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ובנה

את ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו -

ברוך אתה יי בונה ברחמיו בגן ירושלים

אמן :

בחינו

במהרה בימינו ויבא גואל ויגאלנו

ותבנה עיר ציון ותבון העבדה בירושלים

ברוך

אתה יי אלחנו מלך העולם אלהי אברהם
יתברך לעד האל אבינו מלכנו מרסנו
אדירנו בוראנו גואלנו קדושנו קדוש
יעקב רוענו רועה ישראל רועה נאמן המלך הטוב
וחמטיב לכל אל שבכל יום ויום עמנו הוא חמטיב לנו
הוא מטיב לנו הוא ייטיב עמנו הוא נמלנו הוא גמלנו
הוא יגמלנו ברחמיו לעד חן וחסד ורחמים ברכה
רנוחה ותצלחה וחיים ושלום וכל טוב ומכל טוב אל
חסדנו אב הרחמן

הרחמן

הרחמן
הרחמן

יתברך על פסא כבודו
ישתבח בשמים ובארץ
ישתבח לדור דורים
יתפאר בנו לנצח נצחים
יוליכנו קוממיות
יצילנו מעציות
יצילנו ממיתה משונה
יצילנו מכל פגע רע
יצילנו מדינה של גהינם
ישבור עול גלות מעל צנאנו
ייטיב אחריתנו מראשיתנו
יסלק יצר הרע מקרבנו
יפרנסנו בכבוד

הרחמן
הרחמן
הרחמן
הרחמן
הרחמן
הרחמן
הרחמן
הרחמן
הרחמן

הרחמן
הרחמן
יהיה לנו עוזר וסומך בכל מקום
וברך את הבית הזה ואת השלחן
הזה ואנחנו שאכלנו עליו :

הרחמן
וברך את כל אחד ואחד מכם
בשמו הגדול כמו שברך את -
אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל
מכל כל כן וברך כלנו יחד בברכה שלימה ונאמר
אמן

(לחמן)
הרחמן
הוא וברך החמוד החתן - והוא
ואשתו וכל אשר לו המקום
ברחמיו ישמרהו ויחייהו ויושיעוהו
ומכל צרה וצוקה יצילהו ויפדהו וישלח ברכה -
רנוחה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לבנים זכרים
שיעסקו בתורה ובמצות וימלא משאלות לבו לטובה
אמן וכן יהי רצון ונאמר אמן :

הרחמן
ישלח לנו את אליהו הנביא זכור
לשוב וילמדנו לקח טוב ויפתח לנו
את אוצרו הטוב

הרחמן ישע תורתו ואהבתו בלבינו לבלתי נחטא

הרחמן יזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית
המקדש ולחיי העולם הבא

(לזכר) הרחמן הוא יתחילנו עולם שכלו שבת מנוחה
לחיי העולמים

(כ"ט) הרחמן הוא יגיענו למועדים ולרגלים אחרים
הבאים לקראתנו לשלום
(בסוכות) הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנפקלת

הרחמן ישים עלינו בינינו ברכה וחיים
ורפואה ושלום משמרת שלום
מגדול ושועות מלכו ועושה חסד
למשיחו לרוד ולזרעו עד עולם
במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל אמן :

למוצאי שבת

משביח שאון ימים נטה עלינו שלומים
וברכות ממרומים
כל הימים :

יהי שלום בחילנו ושלוח על גבולנו
והצרים קהלינו ושאף חילם -

צמים
ויערוב חין ערבנו
לך יי מלכנו
וגם ברך תברכנו
בזמן בא
בימים

אקדמך בשיר רחשי
במוצאי יום
קדשי
בשני ובשלישי
אזמרך בלאומים -

בך הוא רנוח להתנו
כנאלת את אבותינו
ישנה עזרתינו
גאלנו
מעמים -

השיבנו כמראשון
חיש ביאת נין נחשון
נצרתנו כבת אישון
ומהר קץ
הימים

קרא נא שנת נהג יוסף כצאן
ולצים חמרו לצון
יחיו משטח
חרמים -

טירתיה הנשמה
יי איש מלחמה
תכונן כמיום שמה
חילנו
עולמים

נחה עם סגולתך
אהים אין זולתך
בהר ציון נחלתך
מלכות כל עולמים

חזקנו בתורתך וכל היום ביראתך
ולשמור כל מצותך יהי לבנו -

תמים

צור רב העלילה שכן שמי עליה שלח לנו אליה
כי ארכו

הימים

אל תעלם אונך לשועת מאמינך בהתחננם לפניך
משביח שאון ימים

אליהו

הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא במהרה
יבא אלינו עם משיר בן

דור

איש אשר קנא לשם האל
שלום על יד יקותיאל
על בני ישראל חליבו

איש דורות שנים עשר
איש הנקרא בסימניו
עור אזור במתניו חליבו

ראו עיניו -
בעל שער -
איש ואזור -

איש

תשבי על שמו נקרא תצליחנו על ידו

בתורה תשמיענו מפיו בשורה טובה

במהרה תוציאנו מאפלה לאורה (אליהו)

אשרי

מי שראה פניו בחלום אשר מי שנתן לו

שלום והחזיר לו שלום יי ברכך את עמו

בשלום (אליהו)

ככתוב

הנה אנכי שולח לכם ארז אליהו

הנביא לפני בא יום יי הגדול והנורא

והשיב לב אבות על בנים ולב בנים

על אבותם

אלהינו

ואלהי אבותינו בסימן טוב ובמזל טוב

החל עלינו את ששת ימי המעשה

הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל

חטא ופשע ומנוקים מכל עון ואשמה ורשע ומדובקים

בתלמוד תורה וחוננים דעה ובינה והשכל מאתך ותשמענו

בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתינו על לב אדם

ולא קנאת אדם תעלה על לבנו מלבנו ואלהינו - שים

ברכה רנוחה והצלחה בכל מעשה ידינו וכל היועץ

עלינו ועל עמך ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמצו

ברכו גדלו קיימו קיים עצתו בדבר שנאמר יתן לך כלבבך

וכל עצתך ימלא ונאמר ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך

ננה אור וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה

טובה ומחשבה שאינה טובה אברו בטלו תופר
עצתו כדבר שנאמר וְהַפִּיר עֲצַת גִּוִּים הִנָּה מַחֲשָׁבוֹת
עַמִּים וְנֹאמַר עֲוִצּוּ עֲצָה וְתוֹפֵר דְּבָרוֹ דָּבָר וְלֹא יָקוּם
כִּי עָמְנוּ אֵל :

ופתח לנו וְאֱלֹהֵינוּ בֹּזֵה הַשְּׁבוּעַ וּבָכַל שְׁבוּעַ
ושבועה לנו וְלִכְלָ עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל :

שְׁעָרֵי אוֹרָה	שְׁעָרֵי בְרָכָה	שְׁעָרֵי גְלוּת
שְׁעָרֵי דִיצָה	שְׁעָרֵי הוֹר	שְׁעָרֵי וְעֵר טוֹב
שְׁעָרֵי זְמֵרָה	שְׁעָרֵי חֲדוּה	שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים
שְׁעָרֵי טוֹבָה	שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה	שְׁעָרֵי כְפָרָה
שְׁעָרֵי כִלְכֻלָּה	שְׁעָרֵי לְמוּד	שְׁעָרֵי מִזוֹן -
שְׁעָרֵי מַחִילָה	שְׁעָרֵי נְחֻמָּה	שְׁעָרֵי סְלִיחָה
שְׁעָרֵי עֲזָרָה	שְׁעָרֵי פְדוּת	שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה
שְׁעָרֵי צְדָקָה	שְׁעָרֵי קוֹמָמִיּוֹת	שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה
שְׁעָרֵי שְׁלוֹם	שְׁעָרֵי תוֹרָה	שְׁעָרֵי תְפִילָה

שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה כְּדִכְתִּיב וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִלִּי מַעֲזוֹם בָּעֵת
צָרָה : וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיַּפְלִטֵם יַפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
חָסוּ בּוֹ : וְנֹאמַר חֲשֹׁף יְיָ אֶת זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם
וְרָאוּ כָל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : וְנֹאמַר קוֹל
צוֹפִיךָ נִשְׁאָר קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בָשׁוּב יְיָ
צִיּוֹן וְקָיִים לָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב מֶה נֶאֱדָו עַל הַתָּרִים רַגְלֵי
מִבֶּשֶׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר
לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ רֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם מִבֶּשֶׁר
אֶתֶּן : אֶתֶּן

הבדלה

ויאמר

אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך
והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך :
ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יי : כוס ישועות אשה ופישם יי אקרא :
אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא : אנא יי ענינו
ביום קראינו : הוא ישלח ברכה והצלחה בכל מעשר
ידינו ונאמר אמן :

סברי

מרנן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן ריח
טוב בפירות :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי
האש :

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין
קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש
לחול :

ויתן

לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן
ותירוש יעבדיך עמים וישתחוו לך לאומים הנה
גביר לאחיק וישתחוו לך בני אמך אורריך ארור
ומברכך בריך

ne varietur

אברהם דמונטליין

אדרן אדרן דמונטליין
מסוק דמונטליין

~~ce livre est de la collection~~

on

111

de
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

20. 11. 1911

1857

1877

צ
אברהם אהרן משה
דמנוסלין יצו
אב גד הוזהר י כחל מ
ויהי בימי אהרן שורש הוא

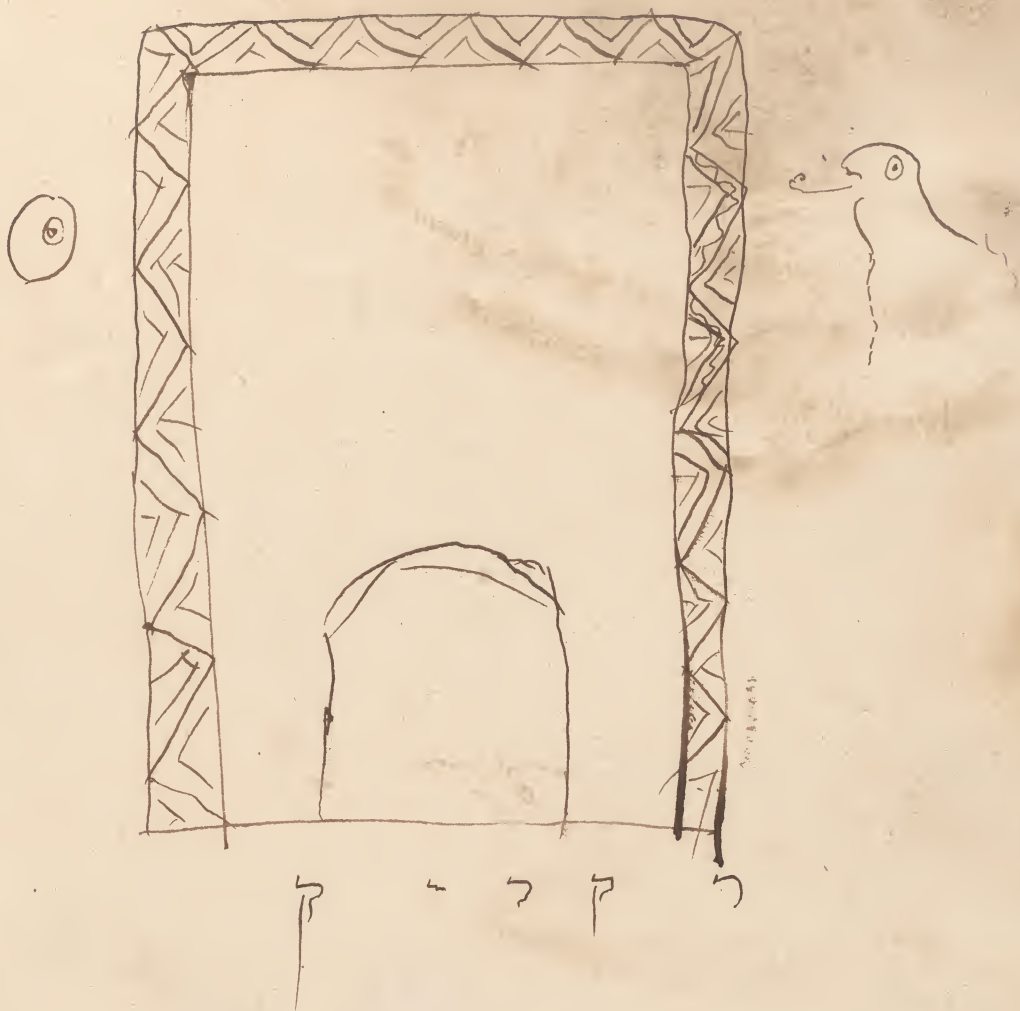

12

the

ע נ ס ב ל ק ק ; סת

אני מכתב לך וידעל זה השער לך צדקים יבאו ט אורך כי עיתני ותהיל

ה אני מכתב לך וידעל זה השער לך צדקים יבאו ט אורך כי עיתני ותהיל

אני אהרן דלונטליץ בן אהרן דלונטליץ

לשם יבנקע אדם שמו על מפני שמו יבן אדם בן השוק ויחפר
זה ספר שלי לכן חטו בקצתו יחפר אעל מפני חני אהרן דלונטליץ

Donne

JAN 5 1926

